

Índex

Carta del President <i>Letter from the President</i>	1-2
Actes resumides del Consell	3-5
Dia de Pasqua <i>Easter</i>	6
Sant Jordi	8-12
Sardana	13-16
Epítom	17-19
Xavier Cugat	19-20
Sara Bolaños	21-22
Penya del Barça	23
Naixements <i>Births</i>	24
Recepta <i>Recipe</i>	24-25
Treu la llengua <i>Stick out your Tongue</i>	26
Entrevista <i>Interview</i>	27-28

Carta del President

Amigues i amics,

L'altre dia, passejant per Manhattan Beach, vaig veure un noi amb la samarreta blaugrana del Barça amb el nom Messi al dors. No és el primer que he vist pel veïnat! I estic segur que no tan sols en veuria a Califòrnia, sinó a qualsevol ciutat dels Estats Units, o fins i tot del món. No m'estranyaria trobar una penya Barcelonista a la Xina. I és que el Barça és tot un fenomen. Té seguidors per tot arreu i és una marca que es pot vendre per tots els racons. No sé fins a quin punt els que porten aquesta samarreta amb tant de gust em sabrien dir alguna cosa de Catalunya, però segur que almenys em sabrien dir alguna cosa de Barcelona. Quina diferència comparat amb fa vint o trenta anys, quan parlar amb els amics californians de Barcelona i la terra dels meus pares suposava fer tripijocs d'explicacions geogràfiques! La geografia mai ha estat el punt fort dels americans.

És clar que la majoria de fans del Barça d'arreu de món no entenen del tot el significat del Barça pels catalans. Fa molts anys, un amic de Barcelona em digué: "Veus Pere, has d'entendre que el Barça és més que un club". El President Pujol em va dir el mateix un dia que vaig tenir l'honor d'acompanyar-lo en una excursió. Cap d'ells em va donar massa explicacions de què volien dir amb això, però no calia, jo ho entenien perfectament ja que vaig estar vivint uns anys de la meva joventut a Barcelona. Era el temps en que governava el Generalíssim Franco i, per tant, no era permès publicar diaris o expressar-se en públic en català. Així doncs, anar al camp del Barça, a Les Corts, a celebrar els gols, amb la gentada que sempre l'omplia, i desfogar-se públicament en català, era formidable!

Aquesta temporada han retransmès molts partits Barça-Madrid. Gairebé massa! És allò que cada dia, pollastre cansa. En una de les retransmissions vaig sentir que els locutors deien que més de 500 milions estaven veient el partit arreu del planeta. Increïble! El Madrid i el Barcelona són els grans rivals de l'Estat Espanyol, i no solament en futbol! Sempre ha estat així, i ara més que mai, a mesura que van prenent velocitat els sentiments independentistes. És curiós oi, que no hagi vist mai una samarreta madridista a Los Angeles? Potser és que no m'hi he fixat prou...

Mentre escric aquestes ratlles, la primavera esclata brillantment al sud de Califòrnia. Gràcies a les abundants pluges d'hivern, els prats, els boscos i fins i tot els deserts llueixen verds intensos i catifes de flors silvestres. Estem de sort aquest any! Tot i que no passa el mateix arreu del país, que pateixen les conseqüències desastroses d'una natura feroç i implacable. Donem gràcies i gaudim mentre puguem.

El Casal ha tingut un bon començament de primavera amb diversos actes: el concert de violí amb un programa de cançons catalanes que ens va oferir la Sara Bolaños al Rancho va ser molt maco; vam celebrar el dia de Sant Jordi en un restaurant que dirigeix un amic català; vam participar en el Festival dels Llibres, a la Universitat del Sud Califòrnia, on el Casal hi tenia una parada per a promoure al públic de Los Angeles el Casal i Catalunya. A l'aplec de Primavera, presentarem un conjunt de noves iniciatives per fer els

Pere Garriga, President

Casal dels Catalans
de Califòrnia

PO BOX 91142
Los Angeles, CA 90009
Tel. +1 310 640 88 47
pcgarriga@cs.com
www.casalcalifornia.org

Continuació...

**Casal dels Catalans
de Califòrnia**

PO Box 91142
Los Angeles, CA 90009

Tel. +1 310 640 88 47
pcgarriga@cs.com
info@casalcalifornia.org
www.casalcalifornia.org
Facebook

CRÈDITS

Editora en cap

Ornella Torralba

Co-editor

Pere Garriga

Correctors/es

Anna Torrents

Raquel Villero

Pere Plà

Traductors

Pere Garriga

Becaris

Enric Grustan

Laura Bernabé

Xavi Palomer

David Garrido

Esteba Meca

Joan Aguilar Manyans

Robert Regué

Col.laboracions

Joan Comellas

Josep G. Llauradó

Carme Roig

Andrea Vázquez

Marlene Manjarrez

Katrina Berry

Miriam Otero

Warren Kayoda

David Morales

Esteban Meca

Disseny

Ornella Torralba

Les opinions expressades
al Butlletí són les dels
autors/res dels articles

Carta del President

aplecs més interessants al públic i atraure més assistència. Continuen les classes de català, de diferents nivells, tant a UCI com a UCLA. I el Cau de la Mainada ha fet diverses sortides.

Espero que tots passeu un bon estiu. Jo m'ajuntaré amb uns quants amics del Casal i, a finals de juny, farem una excursió per La Vall d'Aran. Ja us ho explicaré un altre dia. Fins a la propera.

Us saludo a tots ben cordialment,

Pere Garriga

Letter from the President

Dear friends,

The other day as I was taking a walk along the Manhattan Beach strand I saw a young man wearing the striped blue-red Barça T-shirt with Messi's name on its back. It wasn't the first time I saw one and at times with the names of other players. I'm sure that if I were to travel around I would see others not only in California but in any city of the US or even around the world. I would not be surprised to find a Barça fan club in China. The fact is that what is happening to Barça is a true phenomenon. It is a brand that is recognized around the world. I don't know up to what point those who wear this T-shirt with such pleasure know much about Catalonia, but I'm sure they would have something to say about Barcelona. What a difference from some twenty or thirty years ago when talking to my California friends about my roots I had to give them all sorts of geographical explanations about where this city and country was located! Americans have never been great in geography.

Of course many of the Barça fans from around the world don't have a clear understanding of what Barça means for the Catalans. Many years ago a good friend of mine in Barcelona would tell me: "You see Peter, you have to understand that Barça is more than a football club". On another occasion President Pujol told me the same when I had the honor to accompany him on a hike. Neither of them gave me many explanations as to what they meant by this. But it wasn't necessary. I could understand it well enough when I lived in Barcelona during some of the years of my youth. That was a time of General Franco's regime and newspapers were not allowed to be published in Catalan. Nor were any public pronouncements permitted in this language, other than in church. Then, going to see Barcelona play at its old field of Les Corts and cheer its goals with the rest of the fans that filled its stands, and vent out our feelings in Catalan, felt great!

This season we have had our share of Barça-Madrid games. Nearly too many! It's a little like eating caviar every day. In one of the TV transmissions I heard the announcer say that over 500 million people around the world were watching. Incredible! Madrid and Barcelona are indeed the great rivals of Spain, and not only in football. It has always been like this, and now even more that independence movements are picking up speed. Curious, isn't it, that I have never seen in Los Angeles a Madrid T-Shirt. Maybe I haven't been looking hard enough.

As I write these lines spring is bursting out brilliantly around Southern California. Thanks to the considerable rainfall of winter and early spring the meadows, woods and even deserts of our state display intense green tones and colorful wild flower tapestries. We are lucky this year. Not everywhere around the US can the same be said as Mother Nature in some locations has turned ferociously dangerous. Let us be grateful and enjoy what we have while we can.

At Casal we have had a good start of the spring season. There was the very nice violin concert of Catalan Songs interpreted by the violin of Sara Bolaños at the Rancho. We celebrated Saint Jordi day with a dinner at a restaurant owned by a Catalan. At the Festival of Books at USC this year we had booth as other years in which we had a chance to promote Catalonia and Casal. At the Spring Picnic at the Rancho we look forward to presenting a number of new initiatives to make the event more interesting and attractive to the public. Classes of Catalan continue at UCI and UCLA. And our children's club, Cau de la Mainada, has had a number of outings.

I hope you have a good summer. I for one will be getting together with a few other friends of Casal for a hike in the Vall d'Aran in the Catalan Pyrenees at the end of June. I will tell you more on another occasion.

Until we meet again I remain yours sincerely,

Peter Garriga

Actes resumides del Consell

9 de gener, 2011:

Informe comissions:

Administració (Garriga)

- De moment no hi ha hagut convocatòria per subvencions plurianuals de la Generalitat.
- S'ha fet sol·licitud de subvenció al Ministerio de Trabajo de l'Estat Espanyol per 800 euros per despeses de funcionament del 2011.
- S'ha tramès a La Generalitat la justificació de les despeses de la subvenció extraordinària per activitats extraordinàries. S'hauran de retornar 850 euros dels 1700 euros que ens van atorgar el 2010.
- El compte de BofA es va començar l'any amb \$4798 i s'ha acabat amb \$1660. El compte de Chase es començà amb \$4000 i s'acabà amb \$1270. Tenint en compte la devolució de la subvenció de la Generalitat durant el 2010, el Casal ha tingut un dèficit d'aproximadament \$6973.
- Es proposen diferents maneres de reunir i/o augmentar fons (fund-raising) a més a més de festes i aplecs: sopars amb personatges distingits, caminades, ventes a fira del llibre, pàgina web, anuncis a la web, sol·licituds per correu.
- S'acorda que la comissió d'Activitats Socials inclourà Fund-Raising.

Butlletí (Torralba):

- Està previst el 15 gener com a data límit per correccions/traduccions del B83.
- Anna Torrents distribueix les correccions als correctors. Garriga ho fa per les traduccions a l'anglès. Becaris haurien d'estar inclosos. El becari de contacte és el Ferran Martí. Norma farà el proofreading anglès.
- Falten presentar dos articles: fira del Gall i Entrevista Alex Pagès (Carme).

Cau (Vilero):

- Avui tindrà lloc la Festa de Reis a Ladera Park d'Orange County. Quatre famílies s'hi han apuntat. La festa es va organitzar amb poc temps per avisar a més famílies.

Activitats Culturals (Cucurny):

- Es va anar a visitar la Casa Neutra de Silverlake. No era adient per una exposició.
- S'ha tramès la sol·licitud per la Fira del Llibre a USC (4/30-5/1/2011).
- No hi ha pressupost per exposicions el 2011.
- La Laia no va poder posar-se en contacte amb la persona de Toronto que té el CD dels cartells de la Guerra Civil.

Activitats Socials(Montse Jason):

- Visita a Penya Barça. La Carme rep anuncis que repartirà per fer una trobada relacionada amb algun partit de futbol.
- Reunió al Little Spain del Grove el 15 de desembre.
- L'Àlex Pagès diu que farà un 10% descompte a qualsevol soci que hi vagi a menjar.

Classes de Català (Villero):

- Les classes de català a UCI, que dona l'Anna Torrents, estan previstes per començar el 15 de gener. Les de UCLA van començar el 3 de gener.
- Cal posar l'anunci de classes a la web del Casal
- La Raquel Villero és la nova professora de català a UCLA.
- La Raquel ha de fer l'examen de l'IRLL pel certificat de nivell per ensenyar. Espera fer-lo tan aviat com pugui.
- El Marius diu que s'ha d'insistir que els estudiants de UCLA facin les proves de certificació de l'IRLL. La Raquel hi està d'acord.

Web: (Villero)

- La Raquel distribueix informació que resumeix les seves recomanacions per la nova web. Ella i l'Ornella han col·laborat en aquesta feina.
- Proposa a Gustavo Quiñones per a dissenyar-la. La Raquel s'encarregaria de mantenir-la al corrent i de fer el seguiment necessari per a completar el projecte. El cost serà de \$780. El projecte es completaria en 4 a 6 setmanes.
- S'aprova aquesta proposta.
- Word-press és una de les opcions de la programació. Es conservarà el nom www.casalcalifornia.org
- Hi haurà capacitat de posar vídeos, links, fer donatius, pagar sol·licituds de soci, suggeriments de socis, xats, com participar, història, catalans il·lustres de Califòrnia, resum mensual de notícies i activitats...

Altres qüestions:

- Després de la reunió es queda un grup per a posar en ordre el nou magatzem de la sala subterrània. Es fa el trasllat d'una sala a l'altra. Cal fer un inventari de continguts (i llençar material que ja no es necessita).
- La Carme ha rebut una proposta de la Glòria Costa del Casal del Nord de Califòrnia de fer una reunió de la Xarxa Califòrnia pel Memorial Day Week End. El Casal suggerirà fer-ho a Santa Barbara.

CONSELL 2011

PRESIDENT (2011)	PERE GARRIGA pcgarriga@cs.com
VICE PRESIDENT (2010)	LAIA VICENS-FUSTÉ laiavicensfuste@hotmail.com
SECRETARI (2010)	QUIM VALLVÉ hvallve@yahoo.com
TRESORERA (2011)	NORMA LEMOINE nclemoine@sbcglobal.net
RELACIONS PUBLS. (2010)	ANNA BATET Anna_Batet@cox.net
CULTURA (2011)	MARIUS CUCURNY mcucurny@ccc.edu
ACTIVITATS SOCIALS (2011)	MONTSE JASON montsefj@earthlink.net
BUTLLETI (2011)	ORNEL·LA TORRALBA ornellat@hotmail.com

VOCALIES GENERALS

EVA AYMAMÍ	evaaymami@gmail.com
PATRICIA HERNANDEZ	pati.prof@runbox.com
PILAR MARCH	pilar_march@hotmail.com
ELI DE VAL	Californiabcn@gmail.com

6 de febrer, 2011

Informe Comissions:

- En Pere Garriga informa sobre la carta rebuda de la Generalitat, firmada per la Roser Clavell, explicant els canvis deguts a les eleccions. Les perspectives referents a les subvencions són dolentes degut a la crisi econòmica a Catalunya.
- La Norma no ha pogut tancar encara els comptes del 2010.

Actes resumides del Consell

Es repassaran aquests comptes en una propera reunió.

Butlletí:

L'Ornella explica que el Butlletí està acabat i que l'ha enviat a l'impressor el dissabte matí. S'espera rebre el Butlletí imprès a finals de la propera setmana. En Pere Garriga el recollirà i en farà la distribució.

L'Ornella diu que el cost del Butlletí per unitat és alt degut a que la tirada d'impressió és curta. En Pere diu que la distribució també és cara, especialment degut a que s'envien molts exemplars a l'estranger.

La Laia diu que durant la reunió de xarxa a Nova York, el representat del casal de San Francisco va explicar que van aconseguir reduir els costos de correus pel fet de ser una organització sense ànim de lucre. En Pere investigará aquesta possibilitat a correus.

El proper Butlletí sortirà a finals de maig.

Cau:

Segons l'Anna, el grup té pendent una reunió. Tenen planificat fer una excursió en vaixell a veure balenes des de Dana Point. Encara no hi ha data. En Pere pregunta quantes adreces electròniques de pares del Cau existeixen. Segons l'Anna n'hi a 7.

Activitats culturals:

Es proposa contactar oficialment amb la Penya Barcelonista i que tants membres del Consell com sigui possible vagin a veure el proper partit del Barça al Capital Bar & Grill a Hollywood.

Es proposa oferir classes de Català als membres de la Penya que hi estiguin interessats. També se'ls oferiran les activitats del Cau i invitacions dels aplecs.

En Pere Garriga explica que espera la visita d'una amiga violinista catalana i li agradaria fer un concert de violí pel Casal. Les dates exactes no es coneixen encara però serien a principis de març.

L'Eli de Val proposa que també es consideri en Julio Montero, que toca l'arpa per aquest concert i que, segurament es podria fer conjunt.

Es proposa que aquest concert s'organitzi:

A: a la capella del Rancho

B: a una aula de UCI (proposta de l'Anna Torrents)

C: a casa de la Carme

Es prefereix fer-ho a la capella del Rancho com a pla A

La Comissió de festes es reunirà el dilluns dia 21 per a preparar aquest projecte.

Abans, però, en Pere farà una proposta per demanar si podem utilitzar la capella del Rancho per aquest concert.

Aplec de Primavera:

En Vicens fa dues propostes referent a les paelles de l'Aplec:

a. En Pascual Franqueza, propietari del restaurant "La Paella" de Los Angeles, podria encarregar-se de fer la demostració de la paella. Demostració que es filmarà. S'entén que aprofitaria aquesta demostració també per a fer propaganda del seu restaurant.

b. En Vicens suggereix que es creï un equip de voluntaris que aprenguin a fer les paella en vistes que ell algun dia no pugui assistir a l'aplec.

Respecte a la proposta d'en Pascual Franqueza, algú del Consell s'hauria de reunir amb ell per a parlar-ne.

Eleccions:

La Laia no es torna a presentar a la vice-presidència per manca de temps.

En Quim continuarà de secretari. Ningú es presenta, de moment, per la vicepresidència del casal.

La Laia diu que la vicepresidència hauria d'incloure més tasques per a alleugerir el pes de la feina que cau en el president.

Pàgina Web:

L'Ornella explica que s'ha contractat en Gustavo Quiñones per a fer la web del Casal. Ja ha presentat pressupost i dona un termini de 4 a 6 setmanes.

Es presenta un esquema de les tasques que s'han de dur a terme per la nova web. Aquest esquema inclou les persones responsables de cada tasca.

Altres qüestions:

Es fa una proposta per anar a veure la pel·lícula "Beutiful".

Es comunica que una bodega de Temecula fa calçotades. Es decideix estudiar la possibilitat d'organitzar una sortida per a anar-hi.

6 de març, 2011

Butlletí:

-Hi va haver bastantes faltes d'ortografia en el B83.

-El sistema de revisió de carpetes d'articles per corregir no va funcionar.

-Becaris podrien estar més involucrats. Repàs final per un becari (Pla / Grustan).

-Es proposa fer una fe d'errates pel B84.

-Usar nou sistema per administració del Butlletí usant "DropBox"

-Anna Torrents crearà el "DropBox" pel Butlletí

Web:

-Raquel informa sobre reunió amb Quiñones sobre nou disseny.

-Carme ha d'enviar calendari.

-Lloc per penjar anuncis.

-Reduït número de persones podrà accedir i fer canvis

-Incloure sol·licitud de fer-se socis. Pagar quota per "Pay Pal"

-Enviar a la Raquel el link amb la web actual.

-Nou nom: "Casal Califòrnia - LA"

-Banner amb fotos de l'aplec.

Reunió a La Paella - Aplec Primavera:

-Van assistir Laia, Montse, Vicent, Carme, Pere i Pascual

-En Pascual participarà en la paella demostració amb l'ajuda del Vicent però la paella de l'aplec continuarà a càrrec dels Balsells/Becaris amb sofregit de la Montse.

-La paella demostració serà una paella mixta. Es pot gravar. Algú s'ha d'encarregar de fer el vídeo.

-Casal ha d'instal·lar una taula i un fogó per escalfar l'aigua per la demostració.

-Es farà una degustació de l'arròs de la demostració.

-Marius té les culleres de fusta. El logo del Casal a la cullera costa: \$2.50/cullera.

-Es vendran caps de ingredients de la paella amb la cullera per \$5 / capsa.

Cartells:

-No se sap on són els cartells de la Guerra Civil ni s'han imprès.

-No tenim un catàleg de cartells per a fer exposicions.

-No hi ha res organitzat per fer una exposició.

-El cartells d'Escriutores Catalanes que tenim impresos es tornaran a fer servir per la fira del llibre del 30 d'abril a USC.

3 d'abril, 2011

Programa Aplec Primavera:

-L'aplec es celebrarà el 15 de maig al Rancho Domínguez.

-Es proposa fer un taller de sardanes per nens i grans al migdia. El Pere el dirigirà.

-La Carme preguntarà al Paul si el grup 'Barça Loco' pot organitzar un partit de futbol de nens.

-Es serviran, a més a més de la paella, 'hot dogs' pels nens si s'organitza un partit amb els nens del Barça Loco.

-El Pascual Franqueza, amb l'ajuda del Vicent Mas, farà una demostració d'una paella mixta amb degustació abans de servir les paelles grans.

-Es fan les correccions per la propaganda de l'aplec que la Montse trametrà per correu i es penjarà a la web i al Facebook.

-El Vicent ajudarà a preparar les paelles grans. La Montse farà el sofregit.

Fira del Llibre:

-Hi haurà una reunió el 16 d'abril de la comissió de cultura al Rancho a les 10 del matí per parlar de l'organització de la parada.

-No es distribuirà cap fulletó independentista a la fira.

-Hi hauran llibres de segona mà que es donaran gratuïtament al públic.

-Es repartiran roses a les senyores.

-Hi haurà un plat per donatius.

Candidats Premi Batista i Roca de l'IPECC:

-S'acorda nomenar al professor John Dagenais i a la Patricia Petherbridge pel premi. El Pere es posarà en contacte amb ells per informar-los i demanar-los el consentiment i biografies. Ell també s'encarregarà d'enviar el nomenament a l'IPECC.

Pàgina Web:

-Raquel informa sobre l'estat de la nova web que el Gustavo dissenya.

-Es parla de continguts, de traspasar informació que hi ha a la web actual (fotos, calendari). De tenir plug-ins. Definir Catalunya.

-Cal que la web tingui enllaços amb organismes, turisme de Catalunya i Califòrnia, amb Acc10.

-La nova pàgina web estarà a "Casal Califòrnia LA". Queda per decidir si les tres paraules van juntes o separades.

-La web ha d'estar escrita amb els dos idiomes (anglès i català). El Pere farà les traduccions que li encarregui la Raquel.

-La web farà possible fer donatius i fer el pagament de les quotes per Paypal.

Eleccions al Consell:

-Els candidats per les eleccions al consell van estar nomenats a la reunió anterior del consell.

-El Pere enviarà els fulls electorals per correu.

-Es farà el recompte de vots a l'aplec de Primavera.

Butlletí:

-El Pere diu que un soci suggereix que no caldria que el Butlletí fos íntegrament traduït als dos idiomes. Hi haurien també estalvis d'impremta. El consell però acorda que es continuï traduït tot ja que el butlletí també s'envia a entitats americanes que no entenen el català.

Sopar de germanor:

-La Carme proposa fer un dinar/sopar de germanor per Sant Jordi.

-No es decideix on serà. La Carme farà un suggeriment per email.

Felicitecions:

-La Laia proposa que ens felicitem per l'èxit del concert de violí. Tot va estar ben coordinat i organitzat. Hauríem de fer actes culturals del mateix estil més sovint.

Propera reunió:

-La propera reunió de consell serà a casa el Pere, a les 7 PM, el divendres 6 de maig. En aquesta reunió s'acabarà d'organitzar l'aplec de primavera del 15 de maig.

-El Pere s'encarregarà del càtering.

Dia de Pasqua (CAU)

El diumenge 24 d'Abril el Cau va celebrar el dia de Pasqua al Rancho Dominguez a Los Angeles. Estàvem tots pendents del temps, havia plogut tot el matí i quan vam arribar al Rancho encara plovisquejava una mica. Per sort, al cap de pocs minuts, va parar de ploure i de mica en mica va sortir el sol. Va acabar fent un dia meravellós!! Totes les famílies vam portar un "pot luck" o menjar preparat de casa. Hi havia truites de tota mena, amanides, empanades, embotits, pa amb tomàquet i de postre, el més esperat per a tots... la MONA!!!! Els nens van disfrutar moltíssim fent i decorant la seva pròpia mona, una magdalena coberta amb Nutella i decorada amb xocolatines i un pollet de sucre. Tot i no ser la mona tradicional, tothom la va trobar boníssima, no en va sobrar ni una! Mentre menjàvem la mona els grans recordàvem les pastisseries a Catalunya durant aquestes dates, l'olor a xocolata i quant increïblement sofisticades que són algunes mones que semblen petites obres d'art.

A la tarda, la mainada s'ho va passar molt bé buscant els ous que "l'Easter Bunny" havia deixat pel jardí del Rancho. Hi havia ous de tots colors amagats per tot arreu. Tots els nens van omplir d'ous el seu cistell i no van esperar ni un segon en obrir-los i menjar els caramels que hi havien dintre.

Els nens van continuar el dia jugant i corrent pels jardins del Rancho. S'ho van passar d'allò més bé. Els pares també vam passar un dia de Pasqua molt agradable, amb bon menjar, bona conversa i sobretot molt bona companyia.

Bones Pasqües!!

Easter (CAU)

On Sunday April 24 Cau celebrated Easter at Rancho Dominguez. We were all a little anxious about the weather, it had been raining all morning and when we arrived at the Rancho a few drops were still falling. Fortunately soon there was no more rain and little by little the sun made its appearance. It turned out to be a beautiful day!! All of the families brought a 'pot luck' i.e. food prepared at home. There were all kinds of omelets, salads, sandwiches, sausages and tomato spread on bread and the desert, which all of us were very much looking forward to... because it was the typical mona cake!!! The children had a lot of fun making and decorating their mona, a magdalena cake bun covered with Nutella and decorated with chocolates and a little bit of sugar. Though it was not the traditional mona, everyone thought it was delicious, and not a single one was left over! While we ate our mona, the older members of the group recalled the pastry shops of Catalonia during these days, with their unforgettable aroma of chocolate and their incredibly sophisticated monas, true works of art.

In the afternoon, the children had a good time searching for the eggs the Easter Bunny had left around the gardens of the Rancho. There were eggs of all colors hidden here and there. All the children filled their baskets and waited not an instant to open them and eat the candies to be found in them.

The children continued playing and running around the gardens. They had a great time. The parents also enjoyed themselves with the good food, good conversation and most of all, the good company.

Happy Easter!!

Festes Tradicionals Catalanes

Dia de Sant Jordi a Los Angeles

Per Carme Roig

Quin català o quina persona que hagi viscut per un temps a Catalunya no explicaria que el dia 23 d'abril, dia del llibre i de la rosa és un dia diferent dels altres, tot i que és un dia laborable, és un dia molt especial.

Aquest dia al carrer es respira un aire molt diferent, un aire amorós, alegre i festiu encara que sigui laborable. Els carrers de qualsevol ciutat o poble estan plens de parades de llibres i de roses. Tot i que caigui en un dia laborable, tothom troba l'estona per passejar per les Rambles o carrers mirant i comprant llibres, escoltant música o ballant sardanes a la plaça major de moltes ciutats. Sant Jordi és també el dia dels enamorats, així que es veuen les parelles passejant. Les dones amb roses i els homes amb llibres a les mans i també els homes que porten la rosa a la mà per donar-la a la seva persona més estimada. Diuen que a Barcelona, al cap del dia s'han arribat a vendre quatre milions de roses i uns 400.000 llibres.

Val també recordar que Sant Jordi és el patró de Catalunya, entre d'altres regions i països com ara l'Aragó, Grècia, Anglaterra, Polònia, Portugal, Lituània, Rússia, Sèrbia. També és el patró dels "Boy Scouts" i el patró dels enamorats.

El dia 23 d'abril, també s'honora la mort de dos grans personatges del món literari, Miguel de Cervantes i Shakespeare. L'any 1995, la UNESCO inspirada per aquestes coincidències, va declarar el 23 d'abril el dia mundial del llibre.

Al Casal dels Catalans de Califòrnia, cada any celebrem aquesta diada. A vegades quan fem els nostres aplecs, quasi sempre al voltant de Sant Jordi o la Mare de Deu de Montserrat, tenim llibres per vendre o intercanviar i roses per totes les dones, i els nostres nens representen la llegenda de Sant Jordi o es recita alguna poesia dedicada a aquest sant. Aquest any, ja que coincidí en dissabte, es va decidir anar a sopar al restaurant d'un català, l'Alex Pages. Vam menjar tapes, bon vi i bons postres: crema catalana, mel i mató entre d'altres. Vam portar llibres per intercanviar i roses per totes les noies.

La nostra missió és promocionar la llengua i la cultura catalana a l'exterior. Així que amb molt d'orgull, vam explicar qui som i què celebràvem a tothom que ens ho va preguntar.

Visca Sant Jordi i visca Catalunya!

Traditional Catalan Festivities

Saint Jordi's Day in Los Angeles

By Carme Roig

Show me a Catalan, or a person who may have lived in Catalonia for a while, who would not declare that the 23rd of April, Saint Jordi's Day, the Day of the Book and the Rose, is not different from any other day of the year. Even though it may be a working day, it still is a very special day.

On this day in the street you breathe a different air, a loving, happy, festive air. The streets of any city or town are full of stands with books and roses. Even though it may be a working day everyone finds some time to walk the boulevards or the streets looking at and buying books, listening to music or dancing a sardana at a square, where in many towns a cobla, the typical sardana orchestra, will be playing. Saint Jordi's is also lover's day, so many couples may be seen on a stroll. The ladies may be observed carrying a rose and the men with a book in hand or perhaps carrying a rose to personally deliver to that special person he admires. They say that in Barcelona, by the end of the day more than four million roses and some 400,000 books are sold.

One should also remember that Saint Jordi is the patron saint of Catalonia. A distinction he shares with other regions and countries such as Aragon, Greece, England, Poland, Portugal, Lithuania, Russia, Serbia... He is also the patron of the Boy Scouts and of lovers.

The 23rd of April also honors two great men of letters: Miguel de Cervantes and Shakespeare, who died on this date. In 1995 UNESCO, inspired by the coincidence, declared the 23rd of April World Book Day.

Every year Casal dels Catalans de California also celebrates this day. Sometimes our spring picnic aplecs are on this date or on the day of Our Lady of Montserrat, also toward the end of April. We always have books to exchange or sell and roses for the ladies and the children present the Legend of Saint Jordi or a poem is recited in honor of the saint. This year, since the festivity was on a Saturday, we decided to celebrate it at a restaurant run by a Catalan, Alex Pagés. We ate tapas, had good wine and good deserts: Catalan cream (a bruleed egg-based cream) or mel i mató (honey and curd). We also each brought a book to exchange and a rose for all the girls.

Our mission is to promote the language and culture of Catalonia abroad. So, with much pride, we did that explaining who we are and what we were celebrating to all who inquired.

Long live Saint Jordi and long live Catalonia!

Fira del Llibre

Fira del Llibre 2011 a USC

Comissió de Cultura i Activitats Social del CCC

Aquest és el segon any que el Casal dels Catalans té una parada a la fira del llibre a Los Angeles. Aquesta vegada s'ha celebrat a la Universitat del Sud de Califòrnia USC. La veritat és que ha estat un cap de setmana molt especial. El temps, com de costum al sud de Califòrnia en aquesta època, va ser esplèndid: sol, calor molt suportable i bon ambient. Tot i que la nostra parada estava una mica retirada, vam tenir molta gent que ens va visitar. Entre ells, catalans que coneixien el Casal però que feia anys que no en sabien res i allà ens van trobar. La fira del llibre és el lloc ideal no sols pels escriptors, per donar-se a conèixer, sinó també per tothom que està interessat en llibres. Afortunadament, hi havia moltes i moltes parades de llibres normals i no de llibres electrònics que és la última innovació.

Tota la fira està dedicada a llibres i qualsevol cosa que es pugui relacionar amb un llibre. Llibres pels més petits. Voluntaris llegint llibres als més petits, llibres de cuina, llibres per aprendre a meditar, llibres sobre jardineria, llibres per poder-te relaxar, etc.

A la nostra parada teníem llibres i, és clar, roses. Quan donàvem la rosa, els hi explicàvem perquè la donàvem. Teníem molta informació sobre Catalunya i la tradició del dia 23 d'abril. Una de les coses a destacar d'aquest any va ser la representació de la llegenda de Sant Jordi pel mateix públic. Amb un cap de drac de paper maché que els nens del CAU van fer fa uns anys, la Laia amb el capgròs posat anava perseguint a noies del públic dient "tinc molta gana i et vull menjar!" llavors era quan demanàvem a les persones si volien ser part de la nostra llegenda. Els hi posàvem una corona de princesa i una capa pel nen o noi que fes de Sant Jordi, i li donàvem una espasa. Els hi explicàvem que el drac tenia molta gana i que ja s'havia menjat a totes les besties del poble i que ara tocava que li havien de donar persones. El rei va decidir que es fes un sorteig. Va sortir la filla del rei com una de les primeres persones que s'havia de donar al drac per calmar la seva fam. Llavors es quan apareix Sant Jordi i salva a la princesa matant al drac. Quan el drac era mort al terra, posàvem una rosa vermella al seu costat i els explicàvem que la llegenda deia que de la sang del drac va néixer una rosa vermella. Demanàvem al "Sant Jordi" que agafés la rosa i la donés a la princesa com a símbol del seu amor. Era una actuació de pocs minuts, però tothom en va gaudir molt. És clar, també vam tenir algunes de les persones, sobretot nens petits, que es van espantar en veure la cara del drac tan ferotge. Després de la petita actuació, els convidàvem a visitar la nostra parada.

Va ser una altra ocasió per donar a conèixer, al món americà, la cultura i tradicions catalanes.

Book Fare

2011 Festival of Books at USC

Commission of Social and Cultural Activities

This is the second year Casal has a booth at the Los Angeles Festival of Books. This time however the event took place at USC. To tell the truth it turned out to be a very special week end. The weather, as is usual this time of year in Southern California, was splendid: sun, a very bearable heat and good atmosphere. Though our booth was a little out the way, we had many visitors. Among them were Catalans who knew about Casal but hadn't come to any of our events in a long time. They had found us again. The book fair is an ideal place not only for writers to present themselves but for everyone interested in books. Fortunately there are many, many booths of normal old fashioned books, i.e. non-electronic, as is the latest fashion.

All of the fair is devoted to books and anything that might be related to them. There were books for children and volunteers reading the books to them, cook books, books on meditation, on gardening, on relaxing, etc.

At our booth we had books and, of course, roses. When we gave a rose to a lady we would explain the tradition behind it. We had a lot of information on Catalonia and the traditions connected with the 23rd of April. One of the noteworthy differences this year was the representation of the legend of Sant Jordi by the public. Laia interpreted the part of the dragon, with the big paper-maché head the children from Casal's CAU fabricated a few years ago. She would pursue young ladies saying "The dragon is very hungry and wants to eat you!" Then we would ask for volunteers to interpret the scene. We would put a princess crown on the girl and Sant Jordi's cape on the boy with a sword. We would explain that the dragon was very hungry and had already eaten all of the cattle in the country and now it was the people's turn. The king decided to select the people by lot. The daughter of the king was among the first persons to be drawn to feed the dragon. That is when Sant Jordi appeared to save the princess by killing the dragon. When the dragon was dead on the ground, we would place a rose by its side and explain that from the blood of the dragon a red rose would be produced. We would ask our "Sant Jordi" to pick up the rose and give it to the princess as a symbol of his love. It was an act which would last only a few minutes but everyone enjoyed. Of course, some of those present, specially little children, would be frightened by our fierce dragon. After this little presentation we would invite the people to our booth.

It was a good opportunity to present Catalan culture and traditions to our American friends.

Jocs Florals a UCLA

Per Raquel Villero Pi

Durant aquest trimestre, a UCLA, estem treballant els diferents elements culturals de Catalunya.

Coincidir amb la diada de Sant Jordi ha estat molt oportú per parlar dels costums i la importància de la festa per als catalans, i per conèixer la llegenda de Sant Jordi i el drac. Així, durant la setmana prèvia a la festa vam aprofitar per llegir la història i tractar el seu vocabulari, conèixer alguns poetes i escriptors catalans i per organitzar uns Jocs Florals, on s'han presentat els poemes inclosos a continuació. La votació del guanyador la van fer els mateixos alumnes i el poema escollit va ser "Del llapis a la goma d'esborrar", la seva autora, l'Andrea Vázquez va ser guardonada amb un llibre i una rosa.

Com a professora de català estic molt contenta i orgullosa dels meus estudiants. Tenint en compte que estan encara aprenent el nivell bàsic de català, puc dir que el seu coneixement i interès per la nostra llengua superen les expectatives del curs i així ho demostren les seves poesies.

The Floral Games at UCLA

By Raquel Villero Pi

During this quarter at UCLA we have been working on various cultural elements of Catalonia.

The coincidence of Sant Jordi's Day with our course work has been very timely and has given us the opportunity to discuss the traditions and importance of this celebration for Catalans and to learn the legend of Sant Jordi and the dragon. Thus, during the week prior to Sant Jordi, we read its story and studied its vocabulary, learned about Catalan poets and writers and organized our own Jocs Florals (Floral Games). We copy below the poems presented. The students themselves voted the best poem. The winner was "Del llapis a la goma d'esborrar" (From the Pencil to the Eraser), and its author, Andrea Vázquez, was awarded a book and a rose.

As a Catalan instructor I am very happy and proud of my students. Taking into account that they are still at the basic level of Catalan, I can say their knowledge and interest in our language exceed the expectations of the course as their poems prove.

Del llapis a la goma d'esborrar **per Andrea Vázquez (Guanyador)**

Encara recordo el dia que ens vam conèixer
Tu, encara arrogant i orgullós
Sempre corregint el que deia.
Però sembla que amb el temps
T'has suavitzat a les vores
Però t'has tornat gris amb l'edat

Hem renunciat a molt de nosaltres mateixos
en aquests darrers anys junts
Estic començant a sentir
que et puc perdre per sempre
M'agradaria poder recuperar
Totes les coses que es van dir
Però sempre vas ser tu
Sempre vas saber com fer-ho desaparèixer
No obstant això, alguns records taquen.

From the Pencil to the Eraser **by Andrea Vazquez (Winner)**

*I still remember the day we first met
You were still arrogant and full of yourself
Always correcting what I said
But it seems that over time
You've smoothed around the edges
But you've grown gray with age.*

*We've given up so much of ourselves
These past few years together
I'm starting to feel
Like I may lose you forever
I wish I could take back
All the things that were said
But that was always you
You always knew how to make it all disappear
But some memories stain.*

Jocs Florals a UCLA

La pluja

Per Marlene Manjarrez

La pluja
 La pluja cau i amb la primera caiguda, es reposa.
 Comença a caure suaument i en silenci.
 drip.....drip.....drip
 La pluja
 revitalitza la terra, les plantes, la natura.
 És fresca i suau
 pel que en volen més
 drip, Drip, DRIIIIIP!
 Ho deixa tot net
 constant i ràpida.
 Com és tot el pur!
 DRIIIIIP, DRIIIIIIIP, DRIIIIIIIIIP!
 La pluja
 segueix reconfortant la terra, l'ànima de les plantes.
 Es veuen desbordades per tantes les gotes d'aigua, els dona la vida.
 Ha fet la seva feina i
 la pluja
 cada vegada en cau menys.
 DRIP, Drip.....drip
 Tot és rejuvenit.
 El sol comença a sortir, les plantes absorbeixen les últimes gotes
 d'aigua, els ocells comencen a cantar, els nens surten a jugar.
 I encara la pluja cau
 drip.....
 i llavors no cau més.

Recepta d'un plat perfecte

Per Warren Kayoda

Una bona recepta, preferiblement d'un amic o familiar.
 Ingredients frescos d'un mercat local
 Estimació per la cultura d'origen de la recepta
 Bon humor
 Ment oberta
 Atenció als detalls
 Temps lliure i paciència
 Personalitat, creativitat, i flexibilitat
 Experiència dels errors del passat
 Ajuda dels seus éssers estimats
 Rialles i somriures, al gust
 Ingredient secret: pa amb tomàquet

Barrejar bé, amb proporcions de la seva elecció.
 Servir immediatament.

The Floral Games at UCLA

The Rain

By Marlene Manjarrez

The rain
 The rain falls with its first drop, it replenishes.
 It begins to fall gently and quietly.
 drip.....drip.....drip
 The rain
 revitalizes the earth, the plants, Nature.
 It is fresh and soothing
 so they want more
 drip, Drip, DRIIIIIP!
 It washes everything clean
 steadily and quickly.
 How pure everything is!
 DRIIIIIP, DRIIIIIIIP, DRIIIIIIIIIP!
 The rain
 keeps comforting the earth, the plants, the soul.
 They were all overwhelmed by the drops of water, they were all given life.
 It has done its job and
 the rain
 begins to fall less and less.
 DRIP, Drip.....drip
 Everything is rejuvenated.
 The sun begins to come out, the plants absorb the last drops of water,
 the birds begin to sing, the children come out to play.
 And still the rain falls
 drip.....
 and then it falls no more.

Recipe for a Perfect Dish

By Warren Kayoda

A good recipe, preferably from a friend or family member.
 Fresh ingredients from a local market
 Appreciation of the culture which originated the recipe
 Good humor
 Open mind
 Attention to details
 Free time and patience
 Personality, creativity and flexibility
 Experience derived from past errors
 Help from those we love
 Laughter and smiles, to taste
 Secret ingredient: bread with tomato

Mix well, with proportions of your own choosing.
 Serve immediately

Jocs Florals a UCLA

Estudis en Desenvolupament Internacional?

Per Katrina Berry

Tot bromejant durant el sopar, la conversa canvia de tema,
Estudis en desenvolupament internacional?

Avui en dia fan una carrera de qualsevol cosa, no?

jajaja
(pausa)

És una pena que a la carrera no puguis estudiar una professió real
com dret o medicina

Estic segur que es poden fer molts diners a l'Àfrica
(picant l'ullet)

jajajaja
(pausa)

Quan esperes guanyar fent aquest tipus de feina?
(fent una pausa, amb les mandíbules desencaixades)

Què espero guanyar?

Faig gràfiques que mostren el creixement econòmic arreu del món al
llarg de la història de manera que puguem aprendre del passat

Faig estadístiques sobre els graus de corrupció que fan que els
dictadors tremolin i en siguin els responsables davant la gent

Faig figures que expliquen perquè hi ha més mortalitat infantil en
alguns països i què s'hi pot fer per què els que sobreviuen no hagin
de patir malalties com la malària, la SIDA, etc.

Raono per què hi ha països rics i països pobres, i busco solucions per
què els pares no hagin de perdre els seus fills per causes que es
poden prevenir com la potabilitat de l'aigua, o la malnutrició.

Un dia ja no passaran gana.

El que jo faig és realment important.

I tu quan guanyes? què fas?
(picant l'ullet)

David Villa

Per Miriam Otero

David Villa, ets el meu heroi
Corres molt ràpid, ets l'únic per mi.

David Villa, quina meravella
Somio amb tu, cada nit i cada dia.

David Villa, David Villa
Perquè no em portes a la teva vil·la?

The Floral Games at UCLA

International Development Studies?

By Katrina Berry

While joking at the dinner table, the conversation takes a turn to
International development studies?

I guess they'll make anything into a major now a days, won't they?

hahaha
(pause).

It's a shame you can't study a real profession in undergrad like law or
medicine.

O but I bet there's a lot of money to be made in Africa.
(wink).

hahaha
(pause).

What do you expect to make doing that kind of work?

This time as I pause, I slowly unclamp the jaws of life, that is, my teeth
biting down on my tongue.

What do I expect to make?

I make scatter-plots that track economic growth rates across the world
throughout history so we can learn from our past.

I make bold statements and undeniable graphs about corruption rates
that make dictators tremble and accountable to people.

I make charts that explain why children die at an increasing rate in some
countries over others and what can be done so that the surviving ones no
longer suffer from malaria, HIV/AIDS, etc.

I make sense of why some countries are rich and others are poor
and I make solutions so parents won't lose their children to preventable
diseases and outraging causes of death like unsanitary drinking water
and the third of the world's population that is malnourished will
one day no longer go hungry.

I make a difference.

What do you make?

(wink)

David Villa

By Miriam Otero

David Villa, you are my hero
You run very fast, you are the only one for me.

David Villa, what a marvel
I dream of you, every night and every day.

David Villa, David Villa
Why don't you take me to your villa?

Jocs Florals a UCLA

La Fada

Per David Morales

Ets ben petita, amb una mirada plena de bellesa, amb una energia magnífica, l'expressió que tens quan et fixes en alguna cosa bonica, és una meravella. La meva fada, tan petita, mai canviïs perquè així sempre brillaràs.

Mai perdís aquestes esperances, les que t'omplen d'alegria, però a la mateixa vegada et donen dubtes i llàgrimes, queda't amb aquestes esperances, les que et converteixen en una fada, una fada molt petita.

El que vingui a la teva vida, no s'ha de témer, només recorda les memòries alegres, i pensa que el que ve són les millors memòries que tindràs. Memòries d'una família, la que un dia crearàs, amb unes fades petites, petites com la seva mama.

Et dic això però et vull dir més, en aquest moment no puc, no puc mirar altra cosa. La meva fada, la petitona més bella, ben aviat sabràs del que ets capaç, i després d'això mai et fixaràs en la resta, el que no importa, i només serveix per donar angoixa, això no ho tornaràs a mirar.

Només lo bo, això només, i ara, amb això et deixo, perquè miris el que t'ha d'arribar.

The Floral Games at UCLA

The Fairy

By David Morales

You are very small, with a glance full of beauty, with magnificent energy, your expression, when you pay close attention to something pretty, is marvelous. My fairy, so small, never change because in this manner you will always shine.

Never lose these hopes, those that fill you with happiness, but at the same time bring doubts and Tears, keep those hopes, those that Transform you into a fairy, a very tiny fairy.

That which comes into your life, should not be feared, only Remember happy memories, and think that The best memories you will have are yet to come. Memories Of a family, which someday you will create, with fairies Just a tiny, tiny as their mother.

I tell you this, and I would like to say more, but at this time I cannot, I cannot look elsewhere. My fairy, My most precious little one, soon you will know of what you are capable, And afterwards you will never pay attention to anything else, That which does not matter, and is only there to distress, this you will not Pay attention to again.

Only that which is good, only that, and with that I leave you, So that you look for what is to come.

Estudiants de català a UCLA

Guia de la Sardana

Guia per comptar i repartir degudament la sardana a l'estil Empordanès.

Per Jordi Pàmies, Reus (Baix Camp)

Text adaptat per Anna Torrents

Tota sardana consta de:

- A) Dues tirades de curts
- B) Dues tirades de llargs
- C) Una tirada de curts
- D) Una tirada de curts
- E) Una tirada de llargs
- F) Una tirada de llargs
- Contrapunt
- G) Una tirada de llargs
- Contrapunt
- H) Una tirada de llargs

L'introit, executat pel flabiol sol al començament, té com a objectiu avisar als dansaires per tal que estiguin atents per a començar a comptar i dansar al mateix temps que la cobla enceta la música.

Les dues primeres tirades de curts comencen així que acaba l'introit pel flabiol. Es ballen seguides i sense repartir: serveixen per a comptar-les. Acaben sempre amb 2 dosos. (Quan ha acabat l'introit, els dansaires han de començar a comptar un, dos, tres... tots els compassos. Han de parar molta atenció a aquests primers compassos, i procurar gravar-los a la memòria. Continuaran comptant, i així que tornin a sentir els mateixos compassos del principi, que han de recordar bé, es fixaran fins a quin número havien comptat abans de sentir-los de nou, i aquest número serà el de compassos que la sardana tira de curts. Llavors, quan comenci la segona tirada de curts, es tornarà a comptar altra vegada un, dos, tres... fins al mateix número de compassos. En arribar-hi, s'hauran acabat les dues tirades de curts.)

A continuació de les dues primeres de curts, sense parar gens la música, es ballen les dues primeres de llargs, seguides i sense repartir-les, ja que serveixen només per comptar-les. Acaben sempre amb un 2, o amb un 4 si el tiratge és un número parell. (Es compten com les anteriors tot i que el tiratge és més llarg. Així doncs, en el moment que s'acaben de comptar els curts, ens posem a comptar un, dos, tres... fixant-nos bé amb la tonada dels primers compassos. Un cop tornem a sentir-los, el número fins el qual hem comptat des del principi de la tirada és el número de compassos dels llargs. Llavors, començarà la segona tirada de llargs i haurà de tenir el mateix número de compassos.)

- La tercera de curts començarà cap a la part contrària on ha acabat l'anterior. Es repartirà, i s'acabarà amb un 2 si el número de compassos és parell o amb un 3 si és senar.

- La quarta de curts és igual que la tercera de curts.

- La tercera de llargs comença cap a la part contrària on ha acabat l'anterior. És igual que acabi cap a la dreta o cap a l'esquerra. Es reparteix igual que les tres que segueixen, però tenint en compte que no cal fer-la acabar forçosament cap a l'esquerra, i.e. no ens caldrà mai fer més d'un dos, si podem acabar amb un 2-3, un 2, un 3 o un 4.

- La quarta de llargs comença cap a la part contrària on ha acabat l'anterior, i aquesta sí que acaba forçosament cap a l'esquerra i es reparteix segons la taula de repartiment adjunta.*

- La cinquena de llargs comença i acaba cap a l'esquerra i també

es reparteix segons la taula adjunta.

- La sisena de llargs és exactament igual que la cinquena.

Regles generals:

- Les dues primeres tirades de curts i les dues primeres de llargs són per comptar i no es reparteixen.

- La primera tirada de curts i les dues últimes de llargs comencen sempre cap a l'esquerra.

- La tercera i quarta de curts i la tercera i quarta de llargs comencen sempre cap a la part contrària on ha acabat l'anterior.

- En general direm que sempre que soni el flabiol abans d'una tirada, aquesta començarà cap a l'esquerra, i sempre que soni al final de la tirada, aquesta acabarà forçosament cap a l'esquerra.

- La tercera de llargs tant si val que acabi cap a la dreta o cap a l'esquerra.

Taula de repartiment:

Per fer ús d'aquesta taula s'ha de saber bé la taula de multiplicar del vuit.

Punts que passa la tirada - P	Acabament de la tirada - E
1	2-3
2	2
3	3
4	4
5	2-2-2-3
6	2-2-2
7	2-2-3
8	2-2

Per poder repartir bé, és recomanable que la taula s'apregui de memòria. Per tant, quan tinguem una tirada de llargs per repartir ens caldrà comptar el número de compassos de la tirada i tenir en compte quants punts passa la tirada d'un d'aquests múltiples de vuit. Finalment, es busca el número a la taula i es determina l'acabament de la tirada.

Així, per exemple, una sardana que tiri de 81 de llargs, recordem que $8 \times 10 = 80$, i per tant com que 81 passa 1 punt de 80, la tirada s'acabarà amb un 2 i un 3. I per exemple, en una tirada de 61, fariem: $8 \times 7 = 56$ menys 61 és 5. Per tant, com que la tirada passa 5 punts aquesta s'acabarà amb 2-2-2-3, és a dir amb tres dosos i un tres. Una tirada de 75 passa 3 punts de 72 ($8 \times 9 = 72$) i per tant, la tirada s'acabarà amb un 3. Una tirada de 47 passa 7 punts de 40 ($8 \times 5 = 40$), i per tant, la tirada s'acabarà amb 2-2-3, és a dir, dos dosos i un tres. I així successivament. Aquest repartiment és sempre igual per les tirades cinquena i sisena de llargs, que comencen cap a l'esquerra. La quarta tirada però, tant pot començar cap a la dreta o cap a l'esquerra. Quan la quarta comenci cap a la dreta, llavors ens haurem de guiar per la columna de la taula que rep el nom d'acabament de la tirada D. No cal aprendre-se-la de memòria, ja que la columna D és la mateixa que la E però posant i traient dosos per canviar la direcció dels peus (veure taula completa amb tiratges).

Guia de la Sardana

Taula complerta amb els tiratges:

Punts que passa la tirada-P	Acabament de la tirada - E	Acabament de la tirada - D	Tiratges
1	2-3	2-2-2-3	33-41-49-57-65-73-81-89-97-105
2	2	2-2-2	34-42-50-58-66-74-82-90-98-106
3	3	2-2-3	35-43-51-59-67-75-83-91-99-107
4	4	2-2	36-44-52-60-68-76-84-92-100-108
5	2-2-2-3	2-3	37-45-53-61-69-77-85-93-101-109
6	2-2-2	2	38-46-54-62-70-78-86-94-102-110
7	2-2-3	3	39-47-55-63-71-79-87-95-103-111
8	2-2	4	40-48-56-64-72-80-88-96-104-112

Totes les tirades que corresponguin a la primera fila o fila 1: 33, 41, 49, 57, etc. Acabaran amb un 2 i un 3 si han començat per l'esquerra, i amb tres 2 i un 3 si han començat per la dreta. Així doncs, totes les tirades de la fila 2: 34, 42, 58, etc. acabaran amb un 2 si comencen cap a l'esquerra, o bé amb tres 2 si comencen cap a la dreta. I així successivament.

Regles obligatòries:

No es pot negar mai l'entrada a ningú, i sempre es procurarà entrar a la rotllana sense trencar una parella, és a dir, que cal evitar entrar per la dreta d'un home si aquest dona la seva mà dreta a una dona.

Hola a tots!

Voleu participar? Si teniu alguna informació, article o alguna cosa per comentar, i ho voleu publicar al Butlletí... Envieu la informació a: ornellat@hotmail.com (Ornella Torralba, Editora del Butlletí)

Quasi tota la informació anirà bilingüe, o sigui que si podeu enviar els articles traduïts, millor, i si no, ja ho farem nosaltres.

També! Tindrem una secció nova (ANUNCIS) al Butlletí. Estem buscant gent, companyies, petita-mitjana empresa, que es vulguin anunciar al Butlletí. Tenim 3 mides d'anuncis i preus diferents:

1. 1 PÀGINA (\$150)
  2. MITJA PÀGINA (\$100)
  3. 1/4 DE PÀGINA (\$50)
- (Anunci per publicació)

Formats d'entrega: Les entregues dels documents (articles, informació) poden ser a través del correu electrònic. Dates d'entrega fins el **15 d'agost**.

Els anuncis poden ser entregats amb PDF o JPEG. Si teniu algun dubte, poseu-vos en contacte amb l'Ornella Torralba, a: ornellat@hotmail.com

Guide of Sardana (dance)

Guide to properly count and distribute a Sardana in the style of Empordà.

By Jordi Pàmies, Reus (Baix Camp)

Text adapted by Anna Torrents

All sardanas consist of:

Introduction:

- A) Two series of short steps
- B) Two series of long steps
- C) One series of short steps
- D) One series of short steps
- E) One series of long steps
- F) One series of long steps

Counterpoint

- G) One series of long steps

Counterpoint

- H) One series of long steps

The introduction, played alone by the flute at the start, has the object of notifying the dancers to be attentive to start counting and dancing as the band starts the melody.

- The first series of short steps start as soon as the introduction by the flute ends. The two series of short steps are danced together without distribution of steps: its only object is to count the steps. They always end in a two-step. When the introduction concludes, the dancers are to start counting one, two three... all of the measures. They must pay close attention to the first measures of the melody and try to remember them. They will continue to count, and as soon as they hear the repetition of the first measures, they will memorize the number of measures counted to that point, that will be the number of measures or steps of the short step series of the sardana. Then as the second series of short steps starts they will continue to count one, two, three... until they reach the same number of measures. Upon getting to that point the two short step series will have concluded.

- After the first two series of short steps, without any stop of the music, the first two series of long steps are danced, they are danced together, without distribution of steps. Their only purpose now is to determine the number of measures of the long step. They always end in either a two-step or a four-step depending on whether the number of measures is odd or even. The long step measures are counted as the short step though their number is always much larger. Hence, at the very moment the short step ends, the long step measures are counted one, two, three... again paying close attention to the melody of the first measures. When we hear that melody repeat, we will remember the number of measures counted from the start, it is number of measures of the long step. Then the second series of long steps start and should have the same number of measures.

- The third series of short steps will start in the opposite direction to which the previous series ended. They will now be distributed ending in a two step if the number of measures was even and in a three step if it was odd.

- The fourth series of short steps is the same as the third series.
- The third series of long steps starts in opposite direction that the previous series ended. It doesn't matter if it ends on the right hand or the left. They are distributed in the same manner and we are not to force the ending to be to the left, that is, we won't have to dance more than a two, if we can end in a 2-3, a 2, a 3 or a 4.

- The fourth series of long steps starts in the direction opposite to that

Guia de la Sardana

which it ended, and this time we must force the ending of the long step to be on the left hand side. We must distribute it according to the table below. (*)

- The fifth series of long steps starts and ends always on the left and the steps are to be distributed as indicated in the table below.
- The sixth series is identical to the fifth.

General rules:

- The first two series of short steps and the first two series of long steps are played for the purpose of counting and are not distributed. The first series of short steps and the last two series of long steps always start on the left (with the left foot).
  - The third and fourth series of short steps always start in the opposite direction from which the previous series ended.
  - In general we would say that every time the solo flute sounds before a series, that series will always start on the left and whenever it plays at the end of a series, this will have ended on the left side.
- For the third series of long steps it does not matter if it ends on the right or on the left.

Distribution table:

To use this table one must know very well the times eight multiplication table.

Steps beyond a number divisible by eight of the series- P	Ending steps - E
1	2-3
2	2
3	3
4	4
5	2-2-2-3
6	2-2-2
7	2-2-3
8	2-2

To distribute well one must learn the above table by heart. Thus, when we have a long step series to distribute we must count the number of measures of the series and know the number of measures the series has beyond a number divisible by eight. Finally, knowing this number one determines from the table the type of steps needed to end the series.

For instance, say a sardana has 81 long steps; we recall that $8 \times 10 = 80$, therefore since 81 is one step beyond 80, the series is to end in a two step and a three. Say the series is 61 steps, we would then figure: $8 \times 7 = 56$ less 61 is 5. Thus, since the series is 5 steps longer than a number divisible by eight it would end in a 2-2-2-3, that is three two steps and a three step. A series of 75 measures exceeds 72 by 3 measures ($8 \times 9 = 72$), therefore the series would end in a three step. One of 47 measures exceeds 40 ($8 \times 5 = 40$) by 7 measures, and therefore, the series would end in a 2-2-3, that is, in two two-steps and a three-step. And so forth.

This distribution is identical for the fifth and sixth series of long steps, that start on the left hand side. The forth series however can start on either the

Guide of Sardana (dance)

left or the right. If it starts on the right, then we'll have to guide ourselves by the ending of the series D. There is no need to learn it by heart, because column D is identical to E except that two-steps have been added or subtracted to change the direction of the ending (see the following table for all series measure counts).

Table for all series measure counts:

Steps beyond a number divisible by eight of the series- P	Ending steps - E	Ending steps - D	Number of measures of the series
1	2-3	2-2-2-3	33-41-49-57-65-73-81-89-97-105
2	2	2-2-2	34-42-50-58-66-74-82-90-98-106
3	3	2-2-3	35-43-51-59-67-75-83-91-99-107
4	4	2-2	36-44-52-60-68-76-84-92-100-108
5	2-2-2-3	2-3	37-45-53-61-69-77-85-93-101-109
6	2-2-2	2	38-46-54-62-70-78-86-94-102-110
7	2-2-3	3	39-47-55-63-71-79-87-95-103-111
8	2-2	4	40-48-56-64-72-80-88-96-104-112

All of the series measure counts corresponding to the first row or row 1: 33, 41, 49, 57, etc. Will end in a 2 or a 3 if they have started on the left side and in three 2s and a 3, if they have started on the right. Thus all of the series with measure counts on the second row: 34, 42, 58, etc., will end in a 2 if they started on the left, or in three 2s, if they started on the right. And so forth.

Compulsory rules:

No one can be denied access to the dance, and one must always try to enter the circle without breaking a couple, that is, one must avoid entering to the right of a man if he gives his right hand to his lady partner.

Hello everybody!

Would you like to participate? If you have an article or news that you would like to publish in the Bulletin... Please send the information to: ornellat@hotmail.com (Ornella Torralba, Bulletin Editor) We will publish most of the information in Catalan and English. It would therefore be preferable if you send the articles translated. However, if that is not possible, we will be happy to translate it for you. **Also!** We will have a new section of advertisements in the Bulletin (ANUNCIS/NEWS). We are looking for people, companies, small-medium business, that would like to include an Ad. Here are our sizes and rates:

- 1 PAGE (\$150)
  - 1/2 PAGE (\$100)
  - 1/4 OF PAGE (\$50)
- (Ad per publication)

Formats/Delivery: You can send (articles, information) via e-mail. Ads and articles for the next Bulletin will be accepted through **August 15th**. Ads should be in PDF or JPG format. If you have any questions, please, contact Ornella Torralba, ornellat@hotmail.com 310-663-4751

Thank you for your cooperation.

Grup Dansaire de Catalunya

The Catalunya Dance Ensemble

Per Joan Comellas

By Joan Comellas

Benvolguts amics de Califòrnia,

Dear friends of California,

Altra vegada farem un xic de memòria del Grup Dansaire Catalunya. Recordarem que, a l'Aplec de Tardor de l'any 1995, era la segona actuació que realitzava el grup, i fou al Rancho Dominguez, a Compton. Veureu el cartell i també les parelles que varem actuar, com també dues instantànies del Grup en aquell memorable dia 15 d'octubre. S'estrenaven faldilles, faixes, barretines, espadnyes i moltes ganes de triomfar en pro del folklor de nostra terra.

Once again we'll recall a little more of our Grup Dansaire Catalunya's performances. This one was at the Autumn Picnic of 1995. It was the second performance of the ensemble and it took place at the Rancho Dominguez of Compton. You can see the announcement and two pictures of the couples that performed on that day, the 15th of October. We were wearing for the first time the skirts, sashes, barretina hats and espadrille footwear and all had a great desire to do the best we could in behalf of Catalan Folklore.

A l'Aplec de Primavera érem 5 dansaires, i a la segona actuació el nombre de dansaires s'havia triplicat, fet que demostrava que l'esforç realitzat donava fruit, i així continuàvem demostrant el que valíem, i el dia 3 de desembre del mateix any fèiem una altra actuació per les festes de Nadal a Santa Teresita de Alhambra. Era la tercera i varem fer 3 ballets esperant Santa Claus i tot seguit un bon sopar i ball amb Orquestra.

At the Spring Picnic, our first performance, there were only five dancers but by now the number of dancers had tripled demonstrating the efforts realized were bearing fruit and in this manner our worthiness.

El dia 14 de Gener de l'any 1996, l'Esbart feia la seva primera sortida, que fou a Compton College, gràcies al Pare Joan Corominas. Podem donar gràcies a Déu per aquesta presentació. Foren 5 ballets entusiàsticament aplaudits i molt ben rebuts pel públic podríem dir-ne americà. Com és natural varem traduir i anunciar en anglès tots els ballets. Aquí començava una sèrie d'activitats mai somiada per tots nosaltres.

On the 3rd of December of the same year we performed at the Christmas Party at Saint Theresa's of Alhambra for the third time. We danced three ballets and after Santa Claus's arrival all sat for a good supper dancing to the music supplied by an orchestra.

Poc a poc anirem explicant-vos els nostres 7 anys d'actuacions. Fins a la propera, espero sia del vostre gust.

On January 14 of 1996 the ensemble performed for the first time at a non-Casal event. It was at Compton College arranged through the good offices of Father Juan Corominas. We performed five dances which were enthusiastically well received by the American public. All of the dances were announced with an explanation of their origin and history in English. From here we were embarked now onto a series of other performances none of us had ever dreamed of realizing.

Des de Berga

Little by little we will continue to give an account of them over the seven life span of our group. So, until our next encounter, I hope this has been to your liking. From Berga,

Epítom de la Guerra Civil d'Espanya [GCE]

Per Josep G. Llauradó

XXXI. Manuel Carrasco i Formiguera

Sofriment-Mort-Llegat

**“No m'espanta aquesta mort:
la crec el més digne coronament de la meua vida”**

M C F

Introducció:

En Manuel Carrasco i Formiguera, una persona molt activa en la Unió Democràtica de Catalunya (UDC) abans de la GCE i que participà en la política de Catalunya (com a Conseller) i d'Espanya (com a Diputat a Las Cortes Constituyentes), fou compel·lit a partir de Catalunya pel fet que era un fervorós catòlic. Els elements anarcosindicalistes (FAI = Federación Anarquista Ibérica) i els exaltats d'Estat Català el tenien amenaçat de mort. El govern autònom de Catalunya era incapaç de protegir-lo durant el 1936 i es cregué oportú l'enviar-lo al País Basc com a representant de la Generalitat. En el segon viatge el vaixell Galdames, de càrrega i correu, que anava de Baiona a Bilbao fou interceptat i canonejat per l'Armada franquista [1].

En Carrasco conjuntament amb la seva muller Pilar i 6 fills, el més petit una nena de 7 mesos acompanyada de la dida, a més de 168 altres passatgers, foren escortats pel creuer Canarias i desembarcats en el port de Pajares ---llavors ja en mans dels franquistes--- la matinada del 5 de març de 1937. En Carrasco fou traslladat al Presidio de Burgos. Els familiars foren dividits: alguns tancats a la presó de dones de Santa Agueda de Burgos, altres empresonats a San Sebastián.

Alliberació de la família:

El 15 de juny de 1937 a la una de la matinada es rebé a la presó de dones l'ordre d'alliberar la petita Maria Rosa i sa dida, després de 3 mesos d'ésser recluses allí. Nogensmenys, la senyora Carrasco havia de continuar a la presó acusada del delictes d'“adhesió a la rebelión”. La filleta i la dida foren forçades a deixar la presó en aquella hora de la nit. No sabien on anar, ja que no coneixien ningú a Burgos. Us imagineu el sofriment físic i moral d'una dona amb una criatura de pit llançades al carrer a la matinada en una ciutat desconeguda per elles i de les més fredes de la Península Ibèrica? Sortadament a la presó hi havia dues noies locals, preses polítiques que, veient l'angoixa de Pilar Carrasco, li oferiren que la nena amb la dida es presentessin al domicili d'una tia d'elles, Feliciano Ramos (= Feli), casada amb un treballador modest. Aquesta relació és més ben descrita en un passatge del llibre de Benet [2] que reproduïm:

“Cap a les dues de la matinada, es presentaven en aquesta casa i eren rebudes amb el major afecte. No sols els donaren allotjament per aquella nit. Els oferiren també la possibilitat de romandre en aquella casa tot el temps que necessitessin...Més encara aquesta dona generosa i el seu marit s'ocuparen de visitar i de portar paquets de queviures tant a Manuel Carrasco com a la seva muller. A aquesta, fins que deixa la presó un parell de mesos més tard; a Manuel Carrasco, fins la seva mort”.

Ací cal indicar que a les presons franquistes la ració de menjar consistia per desdejuni en un “café con leche” que era com aigua acolorida de marró, i per dinar i sopar un plat de sopa de peles de patates i un tros de pa. No proveïen falçades o vestits als presos. El

menjar mínim per al sosteniment i els canvis de roba depenien de tenir família per les rodalies que duguessin les vitualles i canvis de roba. Si algun presoner, més desgraciat que els altres, no tenia proveïdor, els altres presos per l'amor de Deu sovint li donaven una porció de llurs paquets. D'això jo en dono testimoni, ja que el meu pare, militar professional d'Oficinas Militares [Comandante en la terminologia clàssica espanyola = Major en la terminologia republicana], fou tancat a la Modelo i al Castell de Montjuïc per uns mesos, i jo havia de pujar la muntanya per a portar-li els paquets bisetmanals.

Moltes gestions es feren per a aconseguir el canvi de la família de Carrasco per familiars d'algunes personalitats franquistes que es trobessin a la zona republicana. Després de laborioses discussions amb els delegats franquistes mitjançant intermediaris estrangers s'arribà a l'acord de bescanviar la muller i fills de Carrasco per la muller i fills del general López-Pinto, Capitán General de Burgos. L'intercanvi tingué lloc a Gibraltar sota els auspicis de la Creu Roja Internacional i autoritats britàniques a primers de setembre del 1937. Curiosament, alguns dies després el general López-Pinto fou l'autoritat militar que aprovà la sentència de mort al cap de la família intercanviada. Naturalment, tot això no era res més que un formalisme va, ja que ningú s'atreveria a desviar els desitjos de Franco sobre el destí de Carrasco i Formiguera. La Pilar Carrasco cercà un lloc de viure a França i des d'allà treballà indefallentment per a obtenir l'alliberament de Manuel mitjançant un bescanvi de presoners, o al menys un indult de la pena de mort.

Acusacions:

“Les acusacions que durant el Consell de Guerra sumaríssim es formularen contra Carrasco eren exclusivament de caràcter polític, centrades en la seva actuació catalanista anterior a la Guerra, i en la seva amistat amb els diputats del Partit Nacionalista Basc”. En Benet [2] descriu el flux paper dels catalans a la zona franquista en favor de Carrasco:

“El comportament de gairebé totes les personalitats catalanes refugiades a la zona franquista davant el procés contra Manuel Carrasco es pot qualificar de covardia ignominiosa. Què va fer per salvar-li la vida Alexandre Gallart, situat en un lloc preeminent en el govern franquista? Què Josep Maria Trias de Bes, que participava en l'organització de la política estrangera de Franco i compensava amb la seva presència, davant el món democràtic, el caràcter feixista del franquisme? I Ferran Valls i Taberner? Què va fer, sobretot, Miquel Mateu i Pla, que treballava a la secretaria particular del general Franco, en favor de Carrasco, el qual es veié obligat a expatriar-se i a cercar refugi a Euskadi, fet que l'havia de portar a la mort? Mai no ha estat donada resposta a aquestes preguntes. Carrasco i Formiguera, que tants esforços havia fet a Barcelona per a salvar la gent que era perseguida, a la zona franquista no trobà gairebé ningú que fes un gest per a salvar-lo”.

Malgrat tot l'aparell burocràtic de defensor (?), declaracions jurades, testimonis (?), etc, la sentència era ja predeterminada, i fou emesa el 28 d'agost del 1937 en la que s'establí que el Consejo de

Guerra “debe condenar y condena al procesado MANUEL CARRASCO FORMIGUERA, como autor de un delito de adhesión a la rebelión y con las circunstancias agravantes de la transcendencia (sic) y grave daño producido al Estado Español, a la pena de muerte”. La sentència, però, no fou comunicada al processat fins el 6 d'octubre i “el compliment de la sentència quedava pendent del general Franco: aquest podia commutar-la o confirmar-la”.

Mort:

El 25 de març del 1938 les tropes franquistes aconseguen d'entrar en el territori de la Catalunya autònoma al mateix temps que el govern

Epítom de la Guerra Civil d'Espanya [GCE]

de Franco derogava l'Estatut d'Autonomia de Catalunya. Llavors Franco personalment ordenà l'execució de Carrasco, després de 7 mesos que sobre ell pesava la pena de mort. La influència de pensadors i polítics Internacionals, catòlics o no, i àdhuc l'autoritat del Vaticà, havien estat completament passades per alt pels franquistes!!

L'afusellament tingué lloc a les 7 del matí del 9 d'abril de 1938, divendres de la Setmana de Passió als seus 48 anys d'edat. El jesuïta Pare Romañá, amic íntim de Carrasco, que era l'assessor de monsenyor Antoniutti, representant del Vaticà prop del govern de Burgos, el visità molts cops i fou incansable en els seus esforços per a obtenir un indult. El dia de l'execució digué missa que Carrasco volgué ajudar i l'acompanyà a l'indret de l'execució. El darrer crit de Manuel Carrasco fou: "Visca Catalunya lliure", "Jesús...".

El Registro Civil de Burgos té la inscripció No. 405 que diu:..."Falleció en un despoblado...a consecuencia de heridas por arma de fuego según resulta de la certificación facultativa". Fins ací arribava la hipocresia del règim franquista...ocultant la "seva justícia".

Coneixença amb familiars de Manuel Carrasco i Formiguera:

De retruc jo tinguí contacte amb dos germans de Manuel Carrasco en circumstàncies completament diferents. Al temps que jo era un estudiant de Medicina la mare fou diagnosticada de càncer de pit. En aquell temps a casa sofríem una gran pobresa, ja que el meu pare, Major a l'Exèrcit de la República, fou processat en Consejo de Guerra i condemnat a diversos anys de presó i a perdre la carrera militar. Hi havia tanta gent a les presons franquistes que irònicament les autoritats havien de deixar lliures grapat de condemnats perquè no hi cabien a les presons!. Així és com el meu pare de la condemna de sis anys de presó que li demanaren només en patí sis mesos entre la Modelo i el Castell de Montjuïc. Home "self-educated" mon pare trobà feina com a comptable en un petit negoci i amb aquest migrat sou vivíem precàriament.

La malaltia de la mare desequilibrà per complet la situació. Sempre hi ha bones persones al món i el cirurgià Joan Mas i Oliver operà la mare gratis a causa de la meua condició d'estudiant de Medicina. Una vegada més aprofito aquesta avinentesa per a remarcar-li aquesta acció. Per al càncer de mama calia [i encara cal en molts casos al present dia] fer seguir la cirurgia amb radioteràpia. Això era una despesa més que no podíem suportar. Degut a la condició d'estudiant de Medicina es podien obtenir uns quants beneficis gratis a l'Hospital Clínic [que llavors era l'únic universitari] tals com RX i anàlisis de laboratori amb la benevolència dels caps dels serveis.

El cap de la Radioteràpia, i per coincidència també Director del Hospital Clínic, era el Dr. Vicente Carulla Riera. Doncs amb tota la dignitat i valentia que em donaven el cursar el penúltim any de la carrera em dirigí respectuosament cap a ell explicant-li la situació econòmica a casa i pregant-li si li podrien fer a la mare la radioteràpia a l'Hospital Clínic, si no gratis al menys a un preu reduït... "De cap manera" em respongué i s'hi oposà asprament i inalterable. Això sí, em donà una targeteta amb l'adreça de la seva clínica particular, l'única o la de més crèdit a BCN on es feia radioteràpia. Manllevant diners anàrem a aquesta clínica.

Si bé el Dr. Carulla era el director de la clínica particular, sembla que el que feia les consultes i tractaments allí era el Dr. Lluís Carrasco i Formiguera, germà gran d'en Manuel. Acompanyant la meua mare jo parlí varies vegades amb el Dr. Lluís Carrasco exclusivament de matèries mèdiques pertanyents a la meua mare. El silenci sepulcral [tant amb el sentit físic com amb el figuratiu del mot!!] imposat pel franquisme determinava que no hi hagués cap desviació política en les converses... ; era massa perillós.

De cara a la veritat, si bé el Dr. Carulla fou inflexible amb mi, tinc entès que afavorí molts metges, políticament més o menys compromesos, molt probablement un d'ells el Dr. Lluís Carrasco, durant l'època franquista. Quant a mi no li guardí cap mal sentiment i uns pocs anys després li prenguí un curs seu com assignatura no obligatòria al Doctorat en el que em donà la qualificació d'"excel·lent" [= sobresaliente en la terminologia castellana].

Un altre germà del polític Manuel era Rossend Carrasco i Formiguera que tingué una carrera professional molt brillant a Catalunya i a l'exili. Fou deixeble i col·laborador del Prof. August Pi i Sunyer, Catedràtic de Fisiologia a BCN fins el 1939. Resulta que estava com a Fellow a la Universitat de Harvard o Yale quan es descobrí la insulina, la primera medicina efectiva contra la diabetis. Per tant, quan ell retornà a Europa a mitjan de la dècada dels 1930 dugué a Catalunya no sols el modus operandi per a obtenir el bio-producte, sinó també la manera d'administrar-lo i la coneixença dels perills inherents a la seva injecció. Durant l'exili, conseqüència de la GCE, exercí de professor a Mèxic i a Veneçuela.

Jo, en aquell any 1975, havia estat invitat a donar un cicle de conferències sobre Enginyeria Biomèdica a la Universitat del Zulia a Maracaibo, Veneçuela, coincidint amb la recollida a Caracas d'un Premi dels Jocs Florals a l'exili. Establí contacte amb ell i la seva segona muller de la línia dels Pi i Sunyer. Sortírem a sopar i parlàrem molt sobre ciència i política. Jo li demaní si li feia pena que parléssim del seu germà Manuel i de seguida em respongué que no, al contrari, que ell sempre volia difondre tant com pogués el sofriment i mort d'un home innocent. Em contà que era veritat que el Sant Pare havia intervingut per a intercedir per al Manuel així com tota la "intel·ligència" europea i els catòlics de tot el món. Segons en Rossend aquesta massiva influència, mirada retrospectivament, fou contraproduent perquè Franco es pensava que tenia un "peix molt gros" a la presó. Poc després de la Transició tinguí l'oportunitat de visitar-los, ja reintegrats a Catalunya, al seu elegant pis a l'Eixample de Barcelona on continuàrem les converses.

Llegat:

La mort de Manuel Carrasco i Formiguera, precedida de la incertesa durant 7 mesos sobre el compliment o no de la sentència, no fou en va.

Amb el seu sacrifici salvà nombroses persones a la Catalunya republicana. Els catalans, intel·lectuals i treballadors, de bona fe, que fins llavors estaven cansats del desordre al camp republicà i que confiaven en la justícia de Franco tingueren un avis inexcusable amb l'execució de Manuel Carrasco. Això conduí a l'exili en massa de catalans. I foren encertats, perquè la justícia de Franco fou simplement una venjança horrosa, mantenint obertes les llagues de la Guerra Civil tot el temps del seu "Caudillaje".

Totes les guerres civils deixen records de barbaritats i dolors, que romanen per anys i anys en les ments dels habitants, malgrat els esforços per a la reintegració dels dos bàndols. Ara precisament als

Sofriment-Mort-Llegat:

Estats Units estem "celebrant" els 150 anys del començament de la Guerra Civil. Però hi havia més "civilitat" [perdoneu el pleonasma!] quan la Guerra s'acabà: així quan el General Lee de la Confederació es rendí al General Grant de la Unió, Grant li retornà l'espasa. I més important, Grant acomiadà amb tota llibertat les tropes confederades derrotades i desarmades permetent-los que s'enduguessin els cavalls, per a que immediatament poguessin treballar la terra per a que les famílies del Sud no passessin fam. Tant el General Lee [que a l'esclat de la Guerra tenia el comandament de les forces del Nord, però], que decidí per

lleialtat tel·lúrica assumir el de les forces del Sud, o el President de la Confederació Jefferson Davis, i moltíssim d'altres, després d'ocupar càrrecs civils a la postguerra moriren de causes naturals a llurs llits. Compareu això amb la postguerra franquista quan els soldats republicans foren posats a camps de concentració per anys, i després a fer la "mili" per 2 o 3 anys més; quant a les penes de mort i les condemnes de 30 anys de presidi no cal dir-ne res.

Al meu parer la significació històrica i moral de Manuel Carrasco és més gran que la de Lluís Companys, malgrat que sigui el darrer el que es considerat l'heroi català de la GCE. El sofriment i mort de Manuel Carrasco té similituds amb els de Joana d'Arc. No hi ha dubte que el seu catolicisme ha influït en que no sia popular en molts mitjans. Fou un home que des del moment de conèixer la sentència de mort fins a la seva execució mostrà l'acceptació de la seva sort. Nasqué un Dijous Sant, morí un Divendres de Passió. El premi adequat i just seria per a Manuel Carrasco l'esdevenir Sant Patró del polític. Per a això els nostres bisbes catalans tenen la paraula per a iniciar el procés.

REFERÈNCIES:

- [1] Llauredó, J.G., Epítom de la Guerra Civil d'Espanya: XXX. Manuel Carrasco i Formiguera: Vida-Família-Sacrifici. Butlletí del Casal dels Catalans a Califòrnia No. 82, Octubre 2010, pp 12-17.
 [2] Benet, J., Manuel Carrasco i Formiguera, afusellat, a cura de J. Poca Gaya. Edicions 62, Barcelona, 2009.

Article Xavier Cugat

Per Esteban Meca

Quan era un nen, als anys 80, les coses eren molt clares. A Catalunya hi havia un polític, que era en Jordi Pujol. Hi havia un artista, que era en Dalí i, si hi havia un català a Hollywood aquest era sens dubte en Xavier Cugat, figura universalment respectada llavors, que sempre explicava anècdotes de la seva llarga i extraordinària carrera. Potser per això coexisteixen avui en dia moltes versions de la seva biografia. Vagi dit per endavant que aquest text es basa en diverses fonts no necessàriament fidels.

Xavier Cugat va néixer en una data ben rodona, l'1 de gener del 1900, a Girona. L'activisme polític del seu pare, republicà, va forçar a l'exili a la seva família quan ell tenia només 3 anys. Van anar a Cuba, on ja de ben petit Xavier va descobrir una de les seves passions, la música (el dibuix i les dones vindrien més tard). Amb vuit anys va començar a guanyar-se els seus primers pesos tocant el violí pels cafès de l'Havana i va debutar com a primer violí de la Orquesta Sinfònica del Teatro Nacional de la Habana amb onze anys. Allà, diu la llegenda, va conèixer a l'Enrico Caruso, que el va animar a anar als Estats Units.

Dit i fet. El Cugat adolescent es planta a Nova York sense un clau i sense saber una paraula d'anglès, i el Caruso no hi és. Viu com un vagabund a Central Park, fins que es troba a un altre Català expatriat, el pianista Agustí Borgunyó, amb el que farà un duet tocant en un restaurant, a canvi del dinar i la voluntat. Al restaurant coneixerà a molta gent, entre els quals destaca potser Enric Granados, que en aquella època havia estrenat l'òpera "Goyescas" al Metropolitan Opera House. En aquesta època va continuar els estudis de música començats a Cuba i va marxar a viure a Los Angeles el 1921, després del final del seu matrimoni amb Rita Montaner, famosa pianista cubana.

El 1924, arran d'una exposició dels seus dibuixos, el Los Angeles Times el contracta com a caricaturista, art que havia après a Cuba d'en Conrado Massaguer. És una més de les activitats que va compaginar a la seva vida, com director d'orquestra, venedor d'antiguitats no

necessàriament genuïnes o criador de xiuaues, per citar-ne algunes. A més d'artista va ser tot un emprenedor.

Durant la seva estada a Los Angeles, on era conegut com "Cugie", entrà en contacte amb el món de Hollywood. Allà va conèixer a en Rodolfo Valentino, que li demanà un fons musical pel tango que balla a "Els quatre genets de l'apocalipsi", on apareix ell tocant el violí. Va ser en Valentino també qui li va trobar feina com a director de la orquestra de l'hotel Ambassador, on Charlie Chaplin anava a ballar tangos. Serà el mateix Chaplin qui recolzarà al començament la trajectòria cinematogràfica d'en Cugat. En el futur destacarà amb la inenarrable "Bathing Beauty" coneguda a Espanya com "Escuela de Sirenas", amb Esther Williams.

En aquella època a Los Angeles ell i la seva orquestra entretenien a les festes d'en William Randolph Hearst i a moltes altres de no tan bona reputació. Abans d'anar a una d'aquestes li van ben aconsellar: "Cugie, millor no vinguis avui". Li van salvar la vida, donat que aquella nit va haver-hi una escabexina entre famílies mafioses rivals.

Ara estem als anys 30, al saló Sert a l'Hotel Waldorf Astoria de Nova York, Cugat i la seva banda emeten tres hores de música diàries en viu per la ràdio (Surt un tema seu d'aquesta època a "Radio Days", de Woody Allen). Entre les vocalistes de l'orquestra podíem trobar a una jove Rita Hayworth, un dels molts descobriments d'en Cugie. Aquella època, la dels anys 30-40, marcaria el zenit de la seva popularitat. Era conegut com "El rei de la rumba" i va ser segurament qui més va fer per donar a conèixer els ritmes llatins al públic americà, sempre segons la seva interpretació. Mai no va dubtar en adaptar el so i la instrumentació al gust americà, per tal de fer la seva música més comercial.

El seu estatus de celebritat costa ara de creure. Va arribar a tenir un show propi de televisió als cinquanta i a aparèixer a molts programes històrics, com el concurs "What's my line?" en el que apareixia de convidat desconegut. Ara, gràcies a youtube, podem veure la seva aparició al 1958. Hi ha l'Abbe Lane, vocalista de la seva orquestra i la seva quarta dona, trenta anys més jove que ell. Se'l veu com un home jovial, somrient, amb una cara com ja no se'n veuen (que se n'ha fet, d'aquestes cares?).

Cal dir que ell sempre va cuidar la seva imatge, coneixedor com era de que es tractava d'una altra oportunitat de negoci. Solia mostrar-se amb una pipa, tot i no fumar, i amb un xiuaua, com el seu amic Al Capone. Evidentment, no va desapropiar la ocasió per vendre milers de pipes i xiuaues amb el seu nom...

Als anys cinquanta la irrupció del Rock'n'Roll marcarà la decadència dels ritmes llatins com a música de ball als Estats Units, i tot i mantenir el seu estatus de celebritat (dues estrelles al Hollywood walk of fame), ja no retornarà als nivells dels anys trenta o quaranta. Tot i així, a Itàlia, per exemple, continuarà sent enormement popular als anys seixanta.

Als anys setanta va decidir retirar-se del món de l'espectacle, i cap al final de la dècada va decidir tornar a Catalunya, on es va establir. Va anar a viure a Barcelona, a l'hotel Ritz, potser per mantenir aquesta imatge fabulosa d'una persona que havia estat en contacte amb els déus de l'Olimp, com eren els actors del Hollywood clàssic. Va voltar per totes les televisions, apareixent a "Un, Dos, Tres" o a "La vida en un xip", i fins al final va continuar treballant, signant autògrafs a "El Corte Inglés" o venent caricatures.

El 28 d'octubre de 1990 ens va deixar i, pel seu desig exprés, va ser enterrat a Girona, la seva ciutat natal, on hi ha una rambla amb el seu nom. En Cugie era una persona estimada per tothom, fins i tot per totes les seves ex-dones i, com ell mateix deia, "No recordo una sola expressió d'odi contra la meva persona". Avui en dia els més joves potser es sorprendran en saber que va ser el descobridor de Nina... Espero que no li ho tindran en compte.

Article Xavier Cugat

By Esteban Meca

When I was a child in the 1980s everything seemed clear. In Catalonia there was one politician, Jordi Pujol. There was one artist, Dalí. And, if there was a Catalan in Hollywood, that was, without a doubt, Xavier Cugat, who was held in high esteem by everyone, and who always had anecdotes to tell about his long and extraordinary life. Perhaps, for that reason, today many versions of his life coexist. Let me say right up front that what follows is based on several sources, which may not necessarily be accurate.

Xavier Cugat was born on a notable date, the 1st of January of 1900, in Girona. The political activism of his father, a republican, forced the family into exile when he was only three years old. They went to Cuba where even at a tender age Xavier discovered his passion for music (drawing and women would come later). At eight he started to earn some money playing the violin in the cafe's of Havana and made his debut as the first violin of the Orquesta Sinfónica del Teatro Nacional de la Habana at eleven. According to the legend it was there that he met Enrico Caruso who encouraged him to come to the United States.

No sooner said than done. The young Cugat arrives to New York without a cent and without any knowledge of English. And Caruso is nowhere to be found. He lives as a homeless in Central Park, until he meets up with another Catalan expatriate, the pianist Agustí Borgunyó, with whom he will form a duet playing in a restaurant for food and whatever the customers drop in the plate. At the restaurant he would meet many people, among them Enrique Granados, who at that time had opened his opera "Goyescas" at the Metropolitan Opera House. He continued studying music, which he had started in Cuba, and left for Los Angeles in 1921, after the breakup of his marriage to Rita Montaner, a famous Cuban pianist.

In 1924, as a result of an exhibit of his drawings, the Los Angeles Times contracts him to draw caricatures, an artistic specialty he had learned in Cuba from Conrado Massaguer. This is one of the several activities he cultivated throughout his life. Besides that of orchestra director, he became a dealer of not necessarily genuine antiquities, and Chihuahua breeder, to name a few. He was not only an artist but an entrepreneur.

While in Los Angeles, where he was known as 'Cugie', he came in contact with the world of Hollywood. Among them was Rodolfo Valentino who asked him to compose a musical background to the tango he danced in "The Four Riders of the Apocalypse", where he appeared playing the violin. Valentino also found him a job as an orchestra director at the Ambassador Hotel, where Charlie Chaplin liked to go tango dancing. Chaplin will later support him at the beginning of his film career. In the future he will stand out in the indescribable "Bathing Beauty" movie known in Spain as "Escuela de Sirenas" with Esther Williams.

At that time in Los Angeles he and his orchestra would provide entertainment for the parties given by William Randolph Hearst and many others of less repute. Before going to one of these someone advised him: "Cugie, better if you don't go today". That saved his life, since that night there was a bloodbath at that location between rival Mafia families.

Now we are in the 1930s, in the Sert Room of the Waldorf Astoria Hotel of New York, Cugat and his orchestra transmit three hours of music live daily from there. (One of his themes of this period appears in Woody Allen's "Radio Days"). Among the vocalists of his orchestra we would find the young Rita Hayworth, one of Cugie's new discoveries. That period, of the 30s and 40s would set the zenith of his popularity. He was known as the "King of the Rumba" and was responsible for making Latin rhythms popular among the American public, according always to his interpretation. He never doubted adapting its sound and instrumentation to American tastes to make it more commercial.

His status as a celebrity seems hard to believe. He even had his own

television show in the 50s and appeared in many historical programs such as the contest "What's my line?" to which he came as a hidden invited guest. Now, thanks to youtube, we can watch him on that 1958 program. With him was Abbe Lane, a singer in his orchestra, and his fourth wife, thirty years younger than him. You see him as a jovial, smiling man, with one of those types of face that today we never see anymore (what has happened to those faces anyway?).

We must add that he always was careful of the image he presented to the public, knowledgeable as he was of the business opportunities it afforded. He would often appear with a pipe, though he didn't smoke, and with a Chihuahua, like his friend Al Capone. Obviously he did not miss the opportunity of selling thousands of pipes and Chihuahuas with his name... The 50s, with the inrush of Rock 'n' Roll, will mark the decadence of Latin rhythms for dancing in the US, and though he maintained his status as a celebrity (two stars on Hollywood's Walk of Fame), he will not return to the level of popularity enjoyed in the 30s and 40s. However, in Italy for instance, he will continue being enormously popular in the 60s.

In the 70s he decided to retire from the world of entertainment, and towards the end of the decade decided to return to Catalonia, where he resided. He lived in Barcelona at the Ritz Hotel, perhaps to maintain this fabulous image of a person who had been in contact with the gods of Mount Olympus, as the classic Hollywood actors were considered. He made his rounds of all the TV stations appearing in "Un, Dos, Tres" or in "La vida en un xip", and up to the end he continued working signing autographs at "El Corte Inglés" o selling his caricatures.

On October 28, 1990, he passed away, and according to his expressed desires, was buried in Girona, his native town, where one of its ramblas bears his name. Cugie was beloved by everyone, even by his ex-wives, he would say: "I can't recall a word of hatred directed towards me." Today the younger set may be surprised to learn he discovered Nina... I hope they don't hold that against him.

Apunteu al Calendari! Save the Date!

Aplec de Tardor 2011

25 de setembre de 2011

Rancho Dominguez

Fall Picnic 2011

September 15th

Rancho Dominguez

Dinar de Nadal

4 de desembre

Rancho Dominguez

Christmas Lunch

December 4th

Rancho Dominguez

More information will be sent approaching the dates or check our

web www.casalcalifornia.org

or Facebook

Sara Bolaños

Concert de violí de música catalana al Rancho Domínguez

Per Pere Garriga

La tarda del diumenge del 6 de març, el Casal va presentar un concert de violí a la capella del Rancho Domínguez. El concert va ser a càrrec de la Sara Bolaños de Barcelona, que va tocar música tradicional catalana i espanyola.

La Sara Bolaños va néixer a Costa Rica i va començar els seus estudis de violí de ben petita, en diferents escoles de la seva ciutat natal, San José. Als 17 anys va guanyar una beca per estudiar violí a Barcelona, al Conservatori de Música del Liceu. Després, perfeccionà la seva tècnica aprenent de diferents mestres del violí d'Espanya i d'Europa. Ha tocat el violí i la viola per les orquestres del Liceu de La Ciutat de Barcelona i per altres orquestres europees dirigides pels millors directors.

Més endavant, la Sara va estudiar pedagogia del violí en diverses escoles europees. Va aprendre els sistemes Kodali i del Cross, i va perfeccionar la tècnica amb l'ajuda de Felix Sayo, un membre del grup de cambra I Musici. La Sara és una professora de violí diplomada i ensenya, en l'actualitat, al Conservatori de Música de Sant Cugat.

L'instrument de la Sara és un Rugieri, un violí italià del segle XVII. Va escollir un programa de música espanyola i catalana pel concert i les cançons van ser seleccionades per la seves senzilles i lúcides melodies.

Començà amb una composició de Sarasate, l'anomenada Paganini andalús, que va viure a finals del segle XIX i a principis del segle XX. En la Playera, els forts sentiments es contrasten amb la lluminositat intensa i les denses ombres del país nadiu del compositor.

Seguidament, va tocar una vintena de cançons tradicionals catalanes, de melodies atractives i fàcilment assimilables. La lletra era la de coneguts poemes o llegendes. Es van repartir còpies del programa de mà perquè els assistents del concert poguessin seguir i cantar, si ho desitjaven, mentre la Sara tocava.

Per finalitzar, la Sara va tocar un parell de cançons de Falla i un conjunt d'Havaneres. Les cançons de Falla van ser del seu cançoner, la primera de les quals n'era una de bressol.

L'Havanera era un gènere musical molt popular de finals del segle XIX. Es basava en ritmes caribenys. Es va fer molt popular a Catalunya d'ençà de la Guerra de Cuba. Malgrat el ritme alegre de moltes de les seves cançons, hi ha un rerefons melangiós en totes elles – són cançons d'immigrant, d'enyorança de les seves estimades terres. Les Havaneres, avui dia, continuen sent populars a Catalunya. Entre les que va tocar la Sara, n'hi havia una, Mont salvatge, d'un compositor català contemporani. L'última cançó va ser El Meu Avi, una de gairebé obligada a qualsevol audició d'Havaneres.

Després del concert es van servir refrescs i el públic va tenir l'oportunitat de saludar a la concertista.

Sara Bolaños

Violin Concert of Catalan Music at Rancho Dominguez

Per Pere Garriga

On the afternoon of Sunday March 6, Casal presented a violin concert in the chapel of Rancho Dominguez. The concert was played by Sara Bolaños from Barcelona who played traditional Catalan and Spanish music.

Sara Bolaños was born in Costa Rica. She started playing violin as a little girl and studied in several schools of music of San José. At 17 she was awarded a scholarship to study violin in Barcelona. There she studied at the Conservatory of Music of El Liceu. Later she perfected her technique under prestigious masters of the violin in Spain and other countries in Europe. She played violin and viola for the orchestras of Liceu and Ciutat de Barcelona and a number of orchestras of Europe under the batons of the best conductors.

Sara later took up violin pedagogy studying at a number of European schools. She learned the Kodali and del Cross methods and perfected her teaching techniques under Felix Sayo, a member of the chamber group I Musici. She holds a degree of professor of violin and currently teaches at the Conservatori de Música of Sant Cugat.

Sara plays on a Rugieri, a 17th century Italian instrument. She selected a program of Spanish and Catalan songs for the concert. The songs were picked for their simplicity and the lucidity of their melodic lines.

Sara started with a composition by Sarasate, the so-called Paganini of Andalusia, who lived toward the end of the 19th and beginning of the 20th century. His *Playera* displays contrasts of mood such as the intensely bright and dark shades of his native Andalusia.

This was followed by some twenty traditional Catalan songs, characterized by their simple catchy melodies which made them immediately popular. Their lyrics are Catalan famous poems or legends. The lyrics were provided in the program of the recital so the audience could follow and, if desired, hum the tunes as Sara played.

Finally Sara selected a couple of songs by de Falla and Habaneras. The de Falla songs belong to a songbook of seven, the first of which is a cradle song.

The Habanera was a very popular musical form of the late 19th century based on a characteristic Caribbean rhythm. It became popular in Catalonia after the Spanish Cuban war. Despite its happy beat many compositions of this genre have an underlying nostalgic feel – songs of immigrants longing for their sweethearts or homeland. Habaneras are still very popular in Catalonia. Among the Habaneras played was one by Montsalvatge, a contemporary composer. The last song was *El Meu Avi*, a must at the conclusion of any session of Habaneras.

After the concert the audience were invited to a small reception with refreshments where they had an opportunity to meet Sara.

Penya del Barça a Los Angeles

Per Carme Roig

Una penya d'aficionats al Barça a LA? És clar que és possible! A LA gairebé tot és possible. La Penya del Barça a Los Angeles té el privilegi de tenir un lloc on tots els fans del Barça es poden reunir per veure els partits del Barça. El lloc és en un restaurant bar a Hollywood que es diu Capitol City Bar and Grill. Val a dir que és el lloc perfecte per anar a animar i a veure els partits del FC Barcelona. A l'entrada hi ha una bandera del Barça, de com a mínim 3 x 5 metres, que et dóna la benvinguda. El lloc té diferents sales i saletes, a dalt, a baix, a fora i a dins. Té pantalles gegants i pantalles més petites. La majoria de gent porta alguna cosa que els identifica com seguidors del millor equip del món. Moltes samarretes, gorres, bufandes, banderes, i fins i tot estelades. La cosa que em va sorprendre més de tot és que hi ha més americans que no pas catalans. Llavors et preguntes: com és que aquesta gent, que no ho ha portat a la sang com els catalans, sigui tan afeccionada al Barça? Llavors és quan et recordes d'aquella dita que diu que "el Barça és més que un club" i és que és ben veritat!

Quan hi ha partits, com ara el clàssic FC Barcelona - Real Madrid, al Capitol City Bar and Grill no hi cap ningú més. Sembla ser que en un d'aquests partits clàssics van arribar a ser unes 250 persones. És ben bé com si fossis a Catalunya! La gent animant el Barça, cantant l'himne i compartint uns bons moments veient les bones jugades d'un bon equip.

Si voleu més informació sobre la Penya del Barça a LA podeu consultar la web www.barcaloco.com o <http://www.barcelonauusa.com/> Hi trobareu informació de quan, a quina hora i on es juguen els partits, i també podreu veure alguns dels vídeos que s'han fet durant alguns dels partits.

Visca el Barça!

A Barça "Penya" in Los Angeles

By Carme Roig

What? A Barça Penya (Fan Club) in Los Angeles? Of course! Nearly everything is possible in LA! The Barça Penya of LA has the privilege of having a location where all of the Barça fans can get together to see the games. The place is a restaurant and bar in Hollywood called the Capitol City Bar and Grill. It is worth saying that it is the perfect spot to see and cheer the games of FC Barcelona.

Right at its entrance there is an at least 9 x 15 foot flag of Barça to greet the visitor. The place has a number of different rooms, some large, some small, some outside, some inside, some upstairs, some downstairs. It has giant screens and some not so large. Most of the people wear something that identifies them as Barça fans, the best team on earth! You see many T-shirts, caps, scarves, and flags, even the starred flag of Catalonia there. The most surprising thing is that there are a lot more Americans than Catalans at Capitol City Bar and Grill.

Then you ask yourself: How is it that this people, who do not have Barça in their blood like Catalans do, can be Barça fans? Then you remember that old saying: "Barça is more than a club!" And that certainly is true.

When there are games, such as "The Classic" between FC Barcelona and Real Madrid, the Capitol City Bar fills to capacity. At one of these games there were over 250 people watching. You feel like you were in Catalonia. You see the people cheering Barça, singing its hymn and sharing the good

moments of the great plays of a great team.

For more information on the Barça Penya in LA go to www.barcaloco.com or <http://www.barcelonauusa.com/> where you will find the information on the times and dates of the games and you can watch videos of games.

Long live Barça! Visca el Barça!

Naixements

Giavanna Lauren Mancini

La Montse Franch Jason, membre del Casal, ens fa saber el naixement de la seva néta Giavanna Lauren Mancini. La recent nascuda, filla del Michael (fill petit de la Montse) i de la Kelly, va néixer el 10 de gener del 2011, a l'hospital Sadelback Memorial d'Irvine, Califòrnia i va pesar 8 lbs. Va ser un part sense complicacions i la petita és molt bona nena.

Montse Franch Jason, a member of Casal, has informed us of the birth of her granddaughter Giavanna Lauren Mancini. The baby is the daughter of Michael (the youngest son of Montse) and his wife Kelly. She was born on January 10, 2011, at the Saddleback Memorial Hospital of Irvine, California. She weighed 8 lbs. The baby was born without complications and is said to be a very good girl.

Cesc Montasell Redhead

Ornella Torralba i Mark Redhead els complau d'anunciar que la matinada del 31 de març de 2011, el Cesc Montasell Redhead va venir a aquest món per començar una vida plena d'aventures. Ell ja ha fet que la dels seus pares sigui encara més especial i significativa del que es podien imaginar.

Ornella Torralba and Mark Redhead are pleased to announce that in the wee hours of March 31, 2011 Cesc Montasell Redhead came into our world and began his life long adventure through existence. He has already made the journeys of his parents more special and meaningful than they could possibly have imagined.

Recepta

Croquetes de Pollastre

Per Raquel Villero i Pi

Ingredients:

1 pollastre rostit petit
1 ceba mitjana més aviat petita
4 cullerades d'oli d'oliva
400 ml de llet
80g farina
sal, pebre i nou moscada
Una olla no molt alta de les que no s'enganxen

Per fregir-les:

2 o 3 ous
farina de galeta o pa ratllat
Oli d'oliva o de canola
Una paella ben fonda o fregidora

Trinxeu el pollastre i traieu-li tots els ossos i la pell, jo normalment en faig trossets i els passo per la picadora.

Poseu l'oli d'oliva a escalfar. Piqueu la ceba ben fina (amb la picadora), sofregiu-la amb l'oli fins que sigui transparent i es torni dolça. Afegiu el pebre negre picat, al vostre gust, perquè se sofregeixi amb la ceba. Quan la ceba comenci a ser daurada, afegiu la farina i sofregiu-la durant uns 3 o 4 minuts, remenant-la i procurant que no es cremi (es farà una pasta molt espessa). Afegiu la llet temperada i remeneu amb les varetes perquè no es facin grumolls. Afegiu la sal i la nou moscada. Quan la barreja sigui ben fina i comenci a espessir-se una miqueta, afegiu el pollastre picat, corregiu de sal i aneu remenant fins que la barreja s'espesseixi i comenci a separar-se dels costats de l'olla. Quan més ben cuinada estigui la pasta, menys possibilitats hi ha que les croquetes s'obrin quan es fregeixen.

Esteneu la pasta en una safata d'un o dos dits de fondària i deixeu-la refredar. Un cop freda, amb dues culleres, feu boletes agafant la meitat de la superfície de la cullera de pasta. Primer passeu les boletes per l'ou batut i després per la farina de galeta o pa ratllat, i fregiu-les en oli (preferiblement d'oliva) abundant i ben calent, fins que es tornin d'un color torrat; gireu-les perquè es fregeixin uniformement. Escorreu-les amb paper de cuina i serviu-les.

Suggeriments i variacions:

Podeu afegir al pollastre pernil dolç o salat per intensificar el sabor, o sofregir amb la ceba daus petits de cansalada. Les podeu fer de peix, amb bacallà escaldat trinxat i gambetes bullides, o sofregides amb la ceba i a trossets.

També les podeu fer de formatge, amb una barreja de formatges com ara manxego i mozzarella o emmental, o mozzarella i parmesà. En aquests dos últims casos feu servir 250 ml de llet perquè els ingredients no s'espesseixen tant.

Receipe

Chicken croquettes

By Raquel Villero i Pi

Ingredients:

1 small roasted chicken

1 medium to small onion

4 spoonfuls of olive oil

400 ml. of milk

80 gr. of flour

Salt, pepper and nutmeg

A non-stick type pot not too tall

To fry in a deep frying pan:

2 or 3 eggs

Cracker flour or bread crumbs

Olive or canola oil

Grind the chicken from which all of its bones and skin have previously been removed. I normally break the chicken in pieces and pass them through the food processor.

Heat the olive oil. Chop the onion finely (with the machine), cook it with the oil until it becomes transparent and sweet. Add the shredded pepper to taste and cook with the onion. When the onion starts to become golden add the flour and continue cooking 3 or 4 minutes stirring with a spoon and taking care they do not burn (a thick paste will form). Add lukewarm milk and stir with a beater so as to avoid lumps. Add the salt and nutmeg. When the mixture is even and starts to thicken, add the chicken, add salt if necessary and continue stirring until the mixture is thickened and starts to separate from the edges of the pot. If the paste is well cooked there will be less opportunity for the croquettes to open while they are being fried.

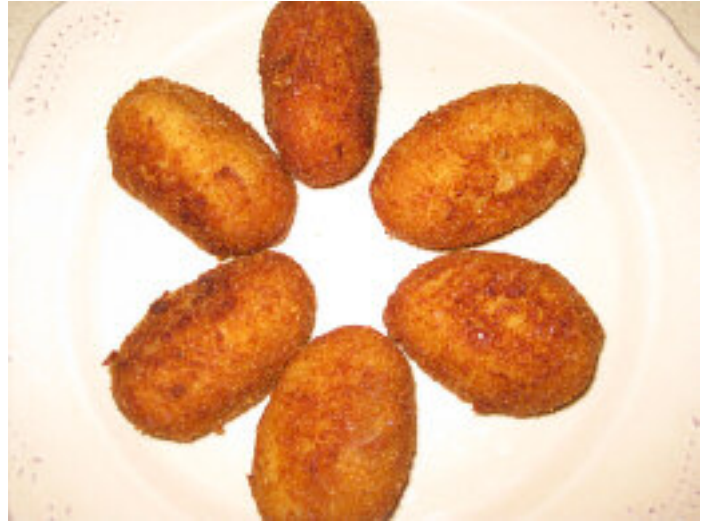
Spread the paste on a tray about one inch deep and let it cool down. Once cold, make small balls with two spoons by filling half of the surface of the spoon with the paste. Put the small balls first in the egg which has been beaten and later into the cracker flour or bread crumbs and fry in hot and abundant oil (preferably olive oil), until the balls become toasted in color, turning them periodically so as to make the frying even. Let the croquette drip on kitchen paper and serve.

Suggestions and variations:

You may add sweet or salted ham to the chicken to intensify its flavor, or cook diced pancetta with the onions.

You can also make them out of codfish which has been lightly boiled and with small shrimps which have been boiled or fried with the onions.

You can also make them out of cheese, using a mixture of selected manchego, mozzarella or emmental, or mozzarella and parmesan. In these last two instances use 250 ml of milk instead as it is more difficult for the mixture to thicken with these ingredients.

Treu la Llengua

Per Anna Torrents

Frases fetes que comencen per la lletra a (*)

Enllaceu algunes frases fetes que comencen per la lletra a amb el seu significat corresponent:

FRASE FETA

1. Acabar com el rosari de l'aurora
2. Afluixar la mosca
3. Agafar-se els dits
4. Anar a mal borràs
5. Anar a raure
6. Anar de bòlit
7. Aplanar el camí
8. Arribar i moldre
9. Arronsar-se el melic
10. Anar a regna solta

SIGNIFICAT

- a. Atrafegar-se
- b. Anar lliurement
- c. Facilitar les coses
- d. Anar de mal a pitjor
- e. Enllestir
- f. Acovardir-se
- g. Actuar precipitadament, amb desorientació
- h. Anar a parar
- i. Pagar a desgrat
- j. No calcular bé

Sol. 1-g;2-i;3-j;4-d;5-h;6-a;7-c;8-e;9-f;10-b

(*) N. Brugarolas, C. Cortés, M.J. Francés, L. Ivorra, R. Nebot, V.J. Santamaria, Curs de llengua catalana NIVELL D, Ed. Castellnou, 2001.

Aplec Primavera 2011

Com cada primavera, el Casal organitza un aplec. Una trobada de catalans i amics al preciós parc del Rancho Dominguez. Una vegada més, el temps va estar al nostre favor tot i que el dia va començar amb pluja a diferents indrets del sud de Califòrnia.

De bon matí, un bon grupet de becaris de la beca Balsells i membres del consell van arribar per començar a posar-ho tot apunt. Portar tot el que hi ha al magatzem cap al parc, preparar les tres magnífiques paelles, penjar les senyeres, netejar taules, preparar el bar, les tapes, etc.

Aquesta vegada, com a cosa diferent, vam tenir una demostració de com es fa una paella casolana a l'estil Valencià per 8 o 10 persones. Vàrem tenir la bona sort de tenir a en Pascual Franqueza, propietari del restaurant La Paella a Los Angeles, que junt amb la seva dona, la Susana, ens van fer la demostració i van contestar totes les possibles preguntes que la gent li va fer. Va remarcar que és molt diferent fer una paella campestre que fer-la comercial. La diferència es que la campestre, que a Catalunya s'acostuma a fer al camp tot menjant i bevent i es fa del que hi ha, i la comercial s'ha de fer seguint unes pautes ja que s'ha de servir a l'hora, etc.

També val destacar que es va fer un taller de sardanes i un bon grup de gent (petits i grans) es va apuntar a aprendre a ballar-les. Després és clar, es van ballar vàries sardanes de germanor.

Els més petits van gaudir del parc, van jugar i córrer, van fer tallers i van trencar l'olla. També un bon grupet de becaris, pares i fills van xutar la pilota i van jugar a futbol.

Un dia preciós que tots els assistents van gaudir i marxaven ben contents ja que s'ho havien passat tan bé.

Fins el 25 de setembre que farem l'aplec de tardor.

Gràcies a tots els col·laboradors.

Comissió de festes del Casal

Spring picnic 2011

As in the past, Casal celebrates its Spring picnic, a gathering of Catalans and friends on the beautiful Rancho Dominguez park grounds. Once again, the weather was on our side, even though the day started with rain in different locations of Southern California. Early in the morning a group of Balsells Fellows and members of Casal's Consell met to set the picnic up. They carried all that was needed from the storage room to prepare three large paelles, hang the flags, clean the tables, prepare the bar and the tapes, etc.

This time, as a novelty, we had a demonstration on how to cook a paella for home consumption in the Valencian style for 8 to 10 people. We were lucky to have Pascual Franqueza, the owner of the La Paella restaurant of Los Angeles, together with his wife Susana, to do this presentation. They answered also the many questions posed by those attending. He remarked that it was very different cook a picnic paella when compared with one cooked in a restaurant for commercial consumption. The difference between a picnic paella (which in Catalonia is usually prepared outdoors while drinking wine and using whatever ingredients are available) and a commercial paella is that the latter must be cooked following a very specific program to make sure it is finished at the time that it is required to be served, etc.

Another noteworthy event was the Sardana Workshop where a good number of guests (youngsters and oldster) took part.

Later, of course, a number of friendship sardanas were danced. The little ones enjoyed the park, playing and running about. They had their own workshops and they broke a pinyata. A group of Balsells Fellows, with some parents and kids, kicked a soccer ball around and played a bit of a game.

It was a beautiful day which everyone enjoyed and returned home happily because of it.

We'll meet again on September 25 for our Fall Picnic.

Thanks to everyone for their help.

From the Festival Commission,

Entrevista a Paul Walker

Per Carme Roig

1. Hola Paul. Em pots dir alguna cosa sobre tu?

On vas néixer? A Los Angeles

Estàs casat? Sí, des de fa 25 anys.

De què fas? Sóc president del "Barcelona Collaboration Program".

Quines aficions tens? Dirigeixo un club de futbol juvenil i la Penya CA, m'agrada veure i assistir a partits de futbol, també sóc aficionat als cotxes clàssics i al bàsquet.

2. Com i quan va començar la teva passió pel Barça?

Vaig decidir formar un club de futbol juvenil per a nois de les comunitats hispàniques de barris pobres de Los Angeles, per a donar-los l'oportunitat de desenvolupar-se com a jugadors i com a estudiants. El meu desig era afiliar el nostre club al millor equip del món, que sentíem que ens representava, i que nosaltres poguéssim representar dignament aquí als EEUU. Naturalment vam elegir al Barça!! Tot això va començar el 1999.

3. Tinc entès que has fundat algunes escoles de futbol per nens a Los Angeles. Quantes escoles tens en l'actualitat?

Només tenim una escola de futbol i és la de Los Angeles. No obstant tenim diversos socis que col·laboren amb nosaltres arreu del país. (Per a més informació dirigeu-vos a: <http://www.fcbarcelonaca.com/>).

4. D'on venen els nens que ensenyeu? De tot arreu de la comarca de Los Angeles, però sobretot de la zona central de la ciutat.

5. Quin és el vostre objectiu amb els nens? El nostre objectiu és ajudar-los a fer-se grans i ser meravellosos sers humans, i veure'ls a tots ingressar a la universitat per a completar la seva educació.

6. Com els patrocineu? Confiam sobretot en la generositat de patrocinadors (individus, empreses i corporacions, etc.) tot i que no és pas fàcil trobar-los. Estaríem molt agraïts si tu o qualsevol persona de la vostra associació volgués ajudar a patrocinar el programa.

7. Quin és el jugador més popular entre els vostres estudiants? Ara és en Ben Lederman. Al Ben li acaben d'oferir un contracte de dos anys per ingressar a l'Acadèmia del Barça. És la primera vegada en els 112 anys d'història del Barça que es fa una oferta per ingressar a l'Acadèmia a un americà. Per a llegir més sobre això mireu <http://www.barcelonauusa.com/>.

8. Quin és el jugador més popular del FC Barcelona entre els nens i aficionats? Sense dubtes, és el Messi.

9. Canteu l'himne del Barça? Bé, el canten a trossos, tot i que el van aprenent de mica en mica, i cada cop el saben millor.

10. Saben la llengua en que es canta? Sí, tothom del nostre club sap que Barcelona és a Catalunya i que la llengua nadiua del país és el català.

11. Quan et vas assabentar que no eres l'únic als EEUU que sentia passió pel Barça i vas pensar en fer alguna cosa per ajuntar-los a mirar els partits? El 1999 només podia assumir que hi havien molts fans del Barça a Los Angeles, però no va ser fins el 2003 quan el primer equip ens va visitar a l'estiu i més de 100,000 persones van assistir al partit, llavors vaig comprendre que el Barça tenia una base molt gran de partidaris que només augmentaria a mida que la popularitat del Barça s'anés estenent pel país. A més, una vegada els partits del Barça es van fer accessibles a la televisió local, vam poder formar un "Fan Club House" on tots ens podíem reunir per a mirar els partits junts. Entre 1999 i 2008 miràvem els partits a casa meua perquè jo era l'únic que tenia un sistema de satèl·lit que rebia els partits del Barça.

12. En el present tu ets el president de la Penya Los Angeles. Quan es va fundar? Vam començar el procés a les acaballes del 1999 i vam ser reconeguts oficialment a començaments del 2001.

13. La Penya Los Angeles i el Barçaloco són el mateix oi? Sí i no. La

Penya L.A. és la Penya oficial. Dins la Penya tenim una secció social o Club de Fans anomenat "Barçaloco", i també una secció esportiva o escola de futbol que s'anomena "Barcelona USA".

14. Tens un interès personal en el FCB? No estic segur si entenc bé la pregunta que em fas. Si em preguntes si una part del Barça em pertany, la resposta és no. Si em preguntes si tinc alguna posició oficial amb el Barça, la resposta continua sent no. Però sí que sóc un soci i sí que he ofert el meu servei al Barça per representar-los als EEUU com a director de la Penya!!

15. Què saps de la ciutat de Barcelona i de Catalunya? La ciutat de Barcelona és una de les més maques que he vist mai. La cultura, l'art, la gent, la fan ben especial. Sent una població a la costa amb una serralada de muntanyes de fons em fa recordar Los Angeles.

16. Vas a Barcelona sovint? Cada any viatgem a Barcelona. El viatge inclou a gent del Barçaloco i del Barcelona USA.

17. Vas a veure un partit al Camp Nou? Naturalment. Mai aniríem a Barcelona sense veure un partit. Per això sempre fem el viatge a l'abril.

18. Finalment, per què la teva afició al Barça i no al Reial Madrid? Perquè el Barça representa el millor model de bona voluntat, d'esforç, de suport humanitari, etc. Mentre que el Reial Madrid representa el contrari: cobdícia, egoisme, corrupció i diners!!

Moltes gràcies Paul. Apreciem el temps que ens has donat per respondre a les meves preguntes i si algú en vol saber més del Paul i el que fa podeu posar-vos en contacte amb ell a "Paul Walker" (walkerlive@sbcglobal.net), ah! i ajuntar-se amb ell per veure els partits al Capitol Bar and Grill.

Per informació i horaris dels partits ves al www.barcaloco.com ó Facebook.

Paul Walker

Interview with Paul Walker

By Carme Roig

1. Hi Paul can you tell me a little bit about yourself?

Where were you born? L.A.

What is your marital status? Married - 25 years

What is your job? President of the Barcelona Collaboration Program

What are your hobbies? Managing a Youth Soccer Club and Penya CA.; Watching and attending soccer matches; Classic Cars; Basketball

2. How and when did your passion for Barça start? I decided to build a Youth Soccer Club to help the underprivileged kids in the local Latino communities to give them an opportunity to develop themselves as soccer players as well as students. My desire was to affiliate our Club to the best professional soccer club in the world that we felt both represented us and that we could properly represent them here in the U.S. Obviously the choice was Barça!! It all began in 1999.

3. I understand that you have founded some soccer schools for children in Los Angeles area. How many schools do you have now? We only have one soccer school which is here in L.A. However, we have several partners that collaborate with us throughout the country (For further info go to: <http://www.fcbarcelonaca.com/>)

4. Where do the children come from? They come from all over L.A. county, but mostly from the central parts of the city.

5. What is your goal for the children? Our goal for them is to help them grow up to be wonderful human beings and to see all of them enter college to further their education.

6. How do you sponsor them? We mainly rely on the help of generous sponsors (individuals, corporations, etc.) although it is not easy finding them. We would be grateful to you and anybody associated with your organization that could help to sponsor our program.

7. Which is the most popular player among your students? Currently it would be Ben Lederman. Ben was just offered a two year contract to join Barça's Academy. It is the first time in Barça's 112 year history that an American has been offered a contract to join their Academy. For a related article see: <http://www.barcelonauusa.com/>

8. Which is the most popular FC Barcelona player today among the children and also the fans? Without a doubt, Messi

9. Do they sing the Barça anthem? Well, they can sing part of it although they continue to learn more little by little.

10. Do they know in what language it is sung? Yes, everybody in our Club understands that Barcelona is in Catalunya and that the native language there is Catalan.

11. When did you know that you were not the only one in the US with a passion for Barça and thought of doing something to gather them together to watch the games? In 1999 I could only assume that there were many Barça fans in L.A., but it was not until 2003 when the first team came to play here during the summer and 100,000 people attended the game, that I knew that Barça had a big base of fans that would become even bigger as Barça's popularity grew across our country. Additionally, once Barça's games became available to watch on local TV, then we were able to set up our Fan Club House where we can all gather together to watch. From 1999 to 2008, we would watch the games at my house because I was the only one who had a satellite system that carried Barça's games.

12. At the present, you are the president of the Penya Los Angeles. When was it founded? We started the process in late 1999 and became official in early 2001.

13. Penya Los Angeles and Barçaloco is the same thing correct? Yes and no. Penya L.A. is the official Penya. Within the Penya we have a social division or Fan Club called: Barçaloco, as well as a sporting division or soccer

school called: Barcelona USA.

14. Do you have a personal interest with FCB? Not sure I understand your question but if you are asking me if I own a piece of FCB, the answer is no. If your question refers to if I have an official position on staff with Barça the answer is still no. However, I am a "soci" and I have offered Barça my services here in the U.S. to represent them as their U.S. based Penya Director!!

15. What do you know about the city of Barcelona and Catalonia? The city of Barcelona is one of the most beautiful cities I've ever seen. The culture, the art, and the people, make it all so special. Being a coastal city with a mountain range in the background reminds me of L.A.

16. Do you travel to Barcelona often? Every year we take an annual trip to Barcelona. The trip includes people from both Barçaloco and Barcelona USA.

17. Do you go to a game at the Camp Nou? Certainly. We would never travel all the way to Barcelona and not see a game. That is why our trips are always scheduled in early April.

18. Finally why your love for Barça and not for Real Madrid? Because Barça represents the highest standards of goodwill, hard work, humanitarian support, etc. Real Madrid represents the complete opposite: greed, egomania, corruption and money!!

Thank you very much Paul. we appreciate taking the time to answer my questions and if anybody wants to know more about Paul and what is he doing, don't hesitate to contact him at "Paul Walker" (walkerlive@sbcglobal.net), oh and go and join the Barça fans to watch the games at The Capitol Bar and Grill.

Check www.barcaloco.com or Facebook for information on the games and times.

Carme Roig